

Grb z orlom

Legenda o nastanku Mehike

Še danes spominja na legendo o nastanku Mehike grb z orlom, ki ima v kljunu kačo in sedi na kaktusu. Po legendi, ki živi med ljudstvom, so predniki Mehikancev Azteki okoli leta 1324 prišli na današnje ozemlje. Ustavili pa so se zato, ker jim je bilo prerokovano, da bodo srečni in močni le tam, kjer bodo videli takega orla.

Kultura Mayev in Toltecov se odraža tudi v Mehiki

Ko so prišli Azteki na današnje ozemlje, so tam našli razpadajočo državo Toltecov, ki so bili narod z zelo visoko kulturo. Na jugu pa je pustil sledove najbolj razvit narod — Mayi.

Azteki so imeli že svoj kalendar, dobro so poznali astronomijo in veliko so se ukvarjali tudi z umetnostjo. Veliko so gradili, vendar so najlepše piramide podedovali od Mayev.

Ljudje, ki so poznali koruzo

V novi domovini so se Azteki ukvarjali največ s poljedelstvom. Vendar niso poznali takih kul-

tur, kakor so jih poznale evropske dežele. Domovina koruze je Mehika, prav tako prihaja iz teh dežel tudi kakav, paprika, tobak in agava. Zemljo so obdelovali zelo primitivno, saj niso poznali niti pluga niti rala; obdelovali so jo z motiko.

Španci posežejo v življenje Aztekov

Prva stoletja so Aztekom vladali kralji, ki so hitro širili državo. Z osvajanjem novega ozemlja so si pridobili velika bogastva. Ko je bila moč Aztekov največja, so se po Srednji Ameriki pričele širiti novice o tujcih, ki so se izkrcali na Karibskih otokih. Bil je Kolumb in njegovo spremstvo. Dvajset let za njim so prišli Španci, ki so že zavzeli Ku-

bo in jim je zadišalo baje-slovno bogastvo Aztekov. Kralj Montezuma se jim je nekaj časa upiral, vendar pa je podlegel velikemu španskemu vojskovodji Cortesu. Pričela se je skoraj štiristo let trajajoča španska okupacija.

Borba za osvoboditev

Konec 18. in v začetku 19. stoletja so gibanja, ki so se pričela v Evropi, vznemirila tudi Mehiko. Prve borbe proti Špancem so se pričele septembra 1810 pod vodstvom svečenika Hidalga. Upor je bil zadušeni in Hidalgo ubit. Borbo je nadaljeval njegov učenec Morelos, ki je proglasil republiko. Tudi njega so ubili. Zopet so zagospodovali Španci. Toda oblast se jim je vedno bolj izmikala. Dokončno jih prežene njihov nekdanji podanik, ki je bil leta 1820 vodja upora in ki se proglasi za cesarja. Sedaj pa se pričnejo borbe za oblast med Mehikanci. Oblast prehaja iz roke v roko. V sporu z ZDA Mehika izgubi ozemlje Teksasa. V državi vlada nezadovoljstvo, izbruhne revolucija. Na oblast pride konservativni Santa Ana. Ljudstvo je od neprestanih bojov izčrpano in nezadovoljno. Santa Anna je pregan in Mehiki zavlada avstrijski nadvojvoda Maksimilijan, nato mehiški diktator Diaz. Pod vodstvom Pancho Villa in Emilia Zapate se prične gverilsko gibanje, ki traja do leta 1917., ko predsednik Carranza izda ustavo. Država je zaplenila vse cerkveno premoženje in izveden je bil prvi del agrarne reforme. Nacionalizirana so rudna bogastva, ki so jih največ izkoriščali tujci. Leta 1942 je tudi Mehika stopila v vojno z Nemčijo, Italijo in Japonsko.

REKLISO...

»NAJVEČJA ZALOST« je v tem, ker so neumni gotovi, pametni pa vedno dvomijo. »

Bertrand Russell, angleški filozof

»V POLITIKI je veliko psov, ki lajajo šele takrat, ko ni ničesar več.«

Christian Pineau, francoski minister

»NAŠE STOLETJE je odkrilo lepoto grdega...«

Neki francoski slikar

»NE ZANIMAJO me leta, saj sploh ne vem, koliko sem star. In tudi, če bi vedel, ne bi verjel.«

Vittorio de Sica, italijan. filmski režiser

»CLOVEK SE ČUDI, kako so matere spoznale vse tiste stvari, ki jih prepovedujejo svojim hčeram.«

Lili Pulver, nemška filmska igravka

»USPEŠEN je tisti moški, ki zasluži več, kot porabi njegova žena. Uspešna pa je tista ženska, ki najde takega človeka.«

Françoise Sagan, francoska pisateljica

»KO BO POTOP, se človeštvo ne bo utopilo v vodi, temveč v papirju.«

Somerset Maugham, angleški književnik

miljan, nato mehiški diktator Diaz. Pod vodstvom Pancho Villa in Emilia Zapate se prične gverilsko gibanje, ki traja do leta 1917., ko predsednik Carranza izda ustavo. Država je zaplenila vse cerkveno premoženje in izveden je bil prvi del agrarne reforme. Nacionalizirana so rudna bogastva, ki so jih največ izkoriščali tujci. Leta 1942 je tudi Mehika stopila v vojno z Nemčijo, Italijo in Japonsko.

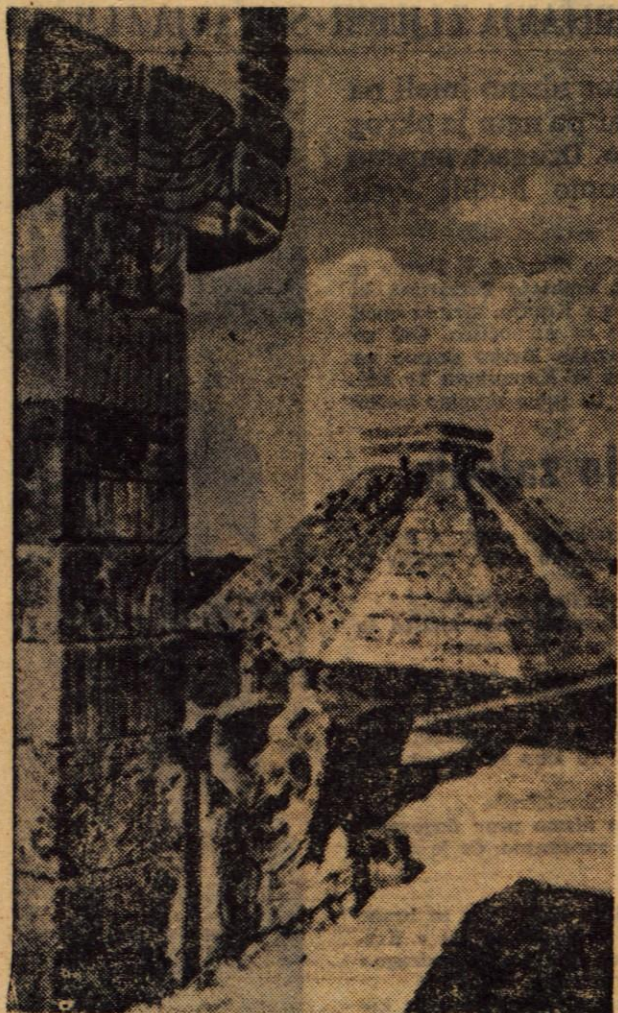
Revolucija se nadaljuje

Mehika spada med večje države na svetu, saj meri dva milijona kvadratnih kilometrov in ima 33 milijonov prebivalcev.

Se vedno je pretežno agrarna država. Glavni pridelek je koruza, goje pa tudi ostale žitarice. Veliko izvažajo kave, kakava in svile.

Država ima veliko rudnih bogastev, posebno nafte, železa, cinka, bakra, zlata in srebra. Imajo že precej dobro razvito industrijo, ki se posebno hitro razvija po zadnji vojni.

Predsednik LOPEZ MATEOS je dejal: »Naša revolucija se še vedno nadaljuje. Mnogo je zaprek in težav, ki jih moramo odstraniti. Letos so delavci prvič soudeleženi pri upravljanju tovarn in delitvi dobičkov. Električno smo nacionalizirali, toda to je šele začetek. Iz dneva v dan podiramo staro in gradimo novo — boljše življenje.«

Kulturna zapuščina Mayev: piramida — grobnica na polotoku Yucatán

GLOBUS

Nadaljevala bo študij

MLADA PREDSTAVNICA FRANCOSKEGA »novega vala« Marie France Pisier in obenem absolventka pravne fakultete bo z Robertom Hosseinom snemala v Nici. V filmu bo igrala kar dve vlogi, in sicer sestro glavnega junaka, ki je brinetka, in njegovo plavalaso bogato prijateljico. Po končanem snemanju se bo posvetila študiju.

Po 50 letih je našel sestro

PETDESET LET ni vedel uradnik Maximo Laguna Sanchez, da ima sestro. Na izletu v oddaljeno provinco je srečal staro gospo. Njegova žena je presenečeno dejala: »To bi bila lahko tvoja sestra, tako ti je podobna.« In ko je začel pogovor z njo, sta začudeno ugotovila, da nosita oba enaki imeni in da sta rojena v isti vasi. In rešitev uganke?!

Njun oče je zapustil mater in odšel v Ameriko. Zapuščena mati je morala otroka dati v sirotišnico in tako nista vedela drug za drugega.

Sir Winston Churchill častni član

SIR WINSTON CHURCHILL pri naslednjih volitvah ne bo več kandidiral za mesto v britanskem spodnjem domu. Konservativni politiki ga bodo imenovali za častnega člana. Opozicijo so seznanili z načrtom, da bi si zagotovili večino za zahtevano spremembo.

Tudi general se lahko zmoti

GENERAL DE GAULLE je poveljeval častni četi pri podeljevanju odlikovanj francoskim vojakom. Proti koncu ceremonije je pozabil dati godbi ukaz za »tuš« in je dal ukaz za konec: »Orožje stran!« Šele ko se godba ni oglasila, je opazil napako.

Največ življenjskega prostora v Afriki

Statistični podatki zatrjujejo, da živi na vsakem kvadratnem kilometru zemlje na Zemlji 26 ljudi, še pred 10 leti pa jih je živelo le 18. Iz demografskega koledarja OZN je razvidno, da so ljudje najgostejše naseljeni na Nizozemskem, kjer jih živi povprečno 346 na kvadratnem kilometru, največ prostora pa imajo ljudje v Južni Afriki, kjer »ima« vsak človek svoj kvadratni kilometer zemeljske površine. V Kanadi prideta 2 človeka na kvadratni kilometer, v ZDA pa 20.

Najbolj mestna dežela je Severna Amerika, kjer je kar 65 odst. ljudi nastanjenih po mestih, v Sovjetski zvezi je meščanov 56 odst.

Pri rojstvih je na zadnjem mestu Zahodna Nemčija, kjer se na 1000 prebivavcev rodi le 10 otrok letno, najhitreje bi lahko naraščalo število ljudi na Slonokoščeni obali, saj se na 1000 prebivavcev letno poveča za 56, vendar zaradi precejšnje umrljivosti ni tako. Države z visokim letnim prirastkom ljudi so Gana, Albanija, Bra-

zilija, Formoza, Kenija, Mehika, Filipini in Siam.

Medtem ko je v Evropi in v Severni Ameriki več žensk kot moških, je v Aziji in Oceaniji obratno. Na vseh delih sveta se rodi več dečkov kot deklic, ker pa je umrljivost pri ženskah manjša kot pri moških, pri starejših starostnih skupinah ženske prevladajo.

Najdaljšo življenjsko dobo dosegajo Francozi, Nizozemci in Norvežani. Povprečna meja življenja dosega tam celo 75 let.

Po krajšem časovnem presledku je Bled spet posodil nekaj svojega prostora in precej svojih lepot nemškemu filmarjem. Ob pomoči podjetja Filmservis Ljubljana filmsko podjetje Musikhaus iz Zahodne Nemčije snema glasbeno-zabavni film, ki mu je scenarist za kraj dogajanja namenil Tirole. Po prizoru iz bara (uredili so ga v Kazini) sodeč, bo v filmu zares veliko glasbe, predvsem pa na desetine mladih ljudi

Pred nekaj dnevi je gostovala v Kranju pevska in folklorna skupina »Stif Naumov« iz Bitole. Predstavila nam je »košček« makedonskega sveta z izbranim sporedom pesmi in plesov

Že to zimo otroška vlečnica »Mojca«

● KRANJSKA GORA bo do letošnje zimske sezone dobila še en turistični objekt, ki se ga bodo razveselili predvsem naši najmlajši.

Zičnica Vitranc bo namreč z lastnimi sredstvi in v lastni režiji zgradila levo od sedanjega vlečnice OTROŠKO VLEČNICO z dolžino 180 metrov in višinsko razliko 25 m.

● Da bo ta naprava name-

njena res najmlajšim, pove že ime te vlečnice; vlečnica se bo namreč imenovala MOJCA.

● Obratovati bo pričela že za letošnjo zimsko sezono, saj trenutno že delajo betonske temelje za podporneke.

Zanimivo pri vlečnici Mojca je tudi to, da bo ta osvetljena, in sicer z neonsko razsvetljavo. Za gradnjo vleč-

nice Mojca so se odločili predvsem zato, ker sedanja vlečnica za otroke ni bila primerna.

● Kranjska gora bo tako odslej v zimski sezoni še bolj privlačna tudi za najmlajše in ne samo za vrhunske športnike oziroma za odrasle osebe na splošno. — P.

SREČANJA Z LJUDMI - SREČANJA Z LJUDMI - SREČANJA Z LJUDMI

»Bili smo razočarani, ker nismo imeli na razpolago zajcev. Vendar pa nam je okrog 350 fazanov zadostovalo. Drugače pa smo bili zadovoljni. Še bomo hodili loviti v Jugoslavijo.«

Tako je dejal vodja prve večje skupine 39 lovcev iz italijanskega mesta Viareggio g. Umberto Pezzattini, ki smo ga našli pred hotelom Evropa v Kranju, kjer so imeli vse tri dni lova urejeno hrano in prenočišče. Oni so pravzaprav »odprli« sedanjo jesensko lovsko sezono na loviščih Kozoroga med Kranjem in Kamnikom te dni. V tem mesecu so napovedane še tri večje skupine lovcev

»Škoda, da ni bilo zajca!«

iz Italije, ki bodo v glavnem poskusile srečo s fazani (pripravile so jih lovske družine Sorško polje, Senčur in Skofja Loka).

● Ste že bili kdaj prej na naših loviščih?

»Da. Večina nas je, ki že poznamo vaša lovišča in sistem lova v Jugoslaviji,« je dejal g. Pezzattini.

● »Boste še prišli?«

»Seveda. Že 26. oktobra nas bo večina znova v Jugoslaviji, in sicer na loviščih pri Ptujju. Je že urejeno. Tam bomo dobili na razpolago tudi zajce. Mi v Toscani smo zelo navdušeni za zajce in ptice. To smo tu tokrat zelo pogrešali.

● »Kaj o tem niste bili prej obveščeni?«

»Ne. V tem se organizacijsko nismo prav dogovorili pred našim odhodom. Končno pa razumemo. Če je zajcev premalo...«

● »Kako vam je bilo vseč ostalo?«

»Pri vas smo zmeraj zadovoljni. Zlasti kar se hrane tiče. Ni drago, toda v Kamniku je še ceneje kot v Kranju. Zlasti je pri vas poceni pivo, vino pa je predrago.«

● »Imate kakšne druge pripombe, želje...?«

»Niti ne. Res je, da se nekateri mladi nimajo kje sprostiti zvečer. Niti televizije nimamo v hotelu, čeprav je druga oskrba dobra. Sicer pa se mi lovci sprostimo na lovu in zvečer ne iščemo razvedrila.« — K. M.

Zadnje »potepanje« po Bremnu

S hitrim in zelo udobnim modernim tramvajem smo se pol ure vozili iz predmestja v center Bremena. Že prvi trenutki, ki smo jih prebili na tleh Bremena, so nam dali čutiti, da je to precej prijetnejše mesto od Hamburga. Stavbe, ki so jih gradili po vojni (tudi Bremen je bil močno porušen), so višje, svetlejšje in prijaznejše. Glavna ulica, kjer je večina veletrgovin, je zelo živahna. Mesto se je ravno pripravljalo na veliko razprodajo v vseh trgovinah ob koncu poletne sezone. Napisi — kot na primer »Kmalu bo skočila mačka iz vreče!« ali »Kaj pomeni to grmenje? Ah, seveda, cene padajo!« so vabili že dobrih deset dni prebivavce mesta, naj se tega in tega dne zglasijo v trgovini, ki bo posebno opremljena za razprodajo in kjer bodo lahko kupili blago za toliko in toliko procentov ceneje, kot so ga pred štirimi ali petimi meseci drugi. Naslednjega dne, ko se je razprodaja začela, smo lahko opazili, da so se ljudje močno potrudili in se nagneti v trgovine. To sicer ni pomenilo, da Nemci nimajo denarja, da bi si v polni sezoni kupili ta ali oni artikel, vendar je še enkrat potrdilo njihovo gospodarnost, ki večkrat meji že na skopost ali celo na neumnost, kajti kaj ti pomagajo še tako krasne kopalko na severnem morju ob začetku avgusta, ko večina že potegne iz omar svoje toplejše obleke.

Značilnost Holandije — mlin

Proti enemu največjih pristanišč v Evropi

Zalostna novica

Večerne ure smo navadno porabili za to, da smo se seznanili — vsaj površno — z nočnim življenjem mest, ki smo jih obiskovali. Pohajkovali smo po cestah in se pomenkovali. Naenkrat smo zaslišali glas kolporterja, ki je kričal nekaj o katastrofalnem potresu v Jugoslaviji. Vsi smo najprej pomislili na Ljubljano. Hitro smo kupili časopis in prebrali prve žalostne podatke o potresu in žrtvah v Skopju. Kar kmalu smo se vrnili na ladjo, kjer je bila že vsa posadka obveščena o nesreči. Mornarji so bili zbrani ob radijskem sprejemniku in napeto poslušali slabo modulacijo radia Zagreb.

V poznih popoldanskih urah je ladja Bratstvo zapustila Bremensko pristanišče. Zelena dolina reke Weser je ostajala za nami, z brega se je oglasila spet jugoslovanska himna v pozdrav ladj, ki je tega dne v znak žalosti plula z zastavo na pol droga.

Na Holandsko

Za spoznavanje dežele je dva dni toliko kot nič, da ne govorim o tem, kakšne vtise si lahko ustvariš o tej deželi, v kateri si se zadržal en sam dan. Ko smo zapustili Bremen, se nam je obetalo nekaj več postanka v Holandiji, in to v enem največjih pristanišč na svetu Rotterdamu. Holandija nas je prav vse močno zanimala. Mnogo smo slišali govoriti o ljudeh, o načinu življenja in o življenjski ravni, ki so jo dosegali na Holandskem. Od Bremena do Rotterdama ni daleč in tako nam ni bilo treba dolgo čakati na srečanje s Holandijo. Nemške zastave na obalnih ladjicah so se kaj kmalu umaknile holandskim trobojnicam. Značilne obalne barčice, ki so obenem tudi stanovanje za lastnikovo družino so nas obkrožale po ves dan. V soboto popoldne smo odšli iz Bremena in v nedeljo popoldne smo bili v Rotterdamu. V nedeljo v holandskih pristaniščih ne delajo in tako se nam je spet podaljšal čas bivanja v Holandiji za en dan. Preden smo zapluli v kanale reke Schelde smo morali lep čas čakati na pilota in

bili smo že prestrašeni, kaj če tudi piloti v nedeljah ne delajo in bomo morali lepo nedeljsko popoldne prečepeti na ladji zasidrani kilometer pred pristaniščem. Končno smo le dobili pilota in se mimo kilometrske plaže ob ustju reke zapeljali mimo brezštevila ladij v neki stranski kanal. Že po tem, da je na mestu, kjer smo pristali, stal en sam žerjav, smo si lahko mislili, da ne bomo kaj kmalu zapustili Rotterdama. In res je bilo tako. Kar skoraj celih pet dni smo ostali tam in smo lahko medtem napravili še lep izlet v ne preveč oddaljen Amsterdam in Haag.

Holandska policija nam ni delala velikih preglavic in kar kmalu smo stali na holandskih tleh. Kot povsod drugod tako smo se tudi tukaj iz precej oddaljenega pristanišča morali odpeljati v mesto. Cena za prevoz je bila precej nižja kot v Nemčiji, čeprav je bila razdalja enaka, če ne daljša. Dober znak za nas, smo si mislili in kasneje smo se lahko prepričali, da je v Holandiji marsikaj mnogo ceneje kot v Nemčiji. Mornarji, ki so zaradi pogostih obiskov v vseh teh deželah pravi izvedenci za cene, so nam natančno po-

pisali, kje in kaj se spleča kupovati. Sicer pa smo bili tako vsi silno »na tenkem« z denarjem, da smo si trgovine ogledovali bolj od zunaj

Ogled Rotterdama

Rotterdam velja danes za eno največjih pristanišč na svetu, če ne celo največje. Mesto nas je navdušilo tako močno, da smo se vsak dan po dvakrat odpeljali z ladje v center, čeprav smo ga že dobro poznali in si ga ogledali do potankosti. Ostro ločena dela, stari in novi, sta privlačna vsak po svoje. Stari del, ki je ušel neprestanemu bombardiranju med drugo svetovno vojno z značilnostmi holandskih stavb in novi del, ki ga sestavljajo predvsem stavbe trgovskega značaja, svetle, pretežno nizke, z velikimi zasteklenimi izložbenimi okni, prostornimi in urejenimi z velikim okusom in poznavanjem kupčevih zahtev.

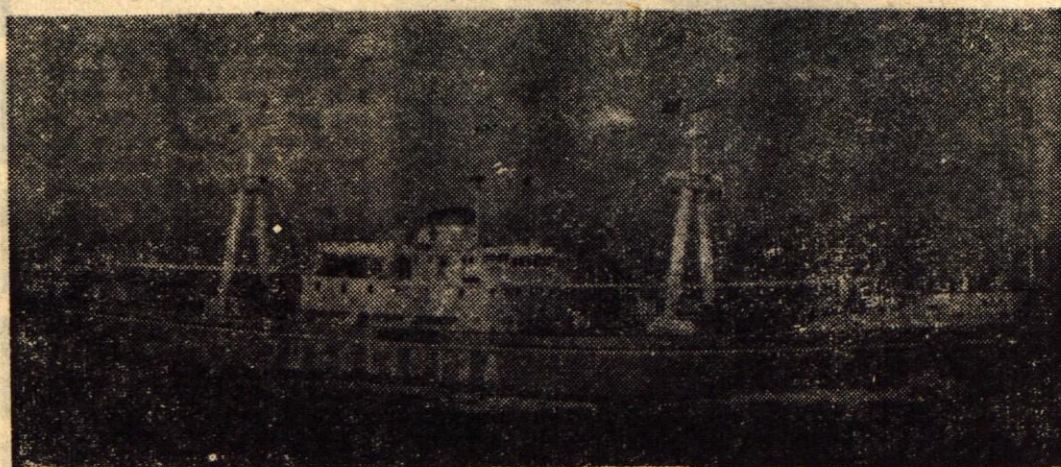
Naša prva pot je bila pot na EUROMAST — stolp, s katerega vidiš Rotterdam pod seboj v vsej njegovi velikosti. V štirindvajsetih sekundah te eno najhitrejših dvigal potegne na sto metrov visoko ploščad in Rotterdam ti leži pod nogami. Presenetljiv pogled na pisani vrvež vele-mesta. Od tu se vidi vse področje delte, ki jo naredi reka Schelde ob izlivu v morje, vidi se stolp stolnice v Utrechtu in siluete Haaga, Dordrechta in Delfta, najzanimivejšega in najbolj holandskega mesta v vsej Holandiji. S tega mesta smo si lahko označili tudi vse ostale točke, ki smo jih nameravali obiskati v teku našega petdnevnega obiska v Rotterdamu.

V mesto smo prišli sredi popoldneva, zato smo preostali čas porabili za večerni sprehod po starem delu Rotterdama.

Pogled skozi okno

Ozke in dokaj visoke, tri- do štirinadstropne hiše so se raztezale ob vodnem kanalu. Skoraj vsaka hiša ima balkon in nad tem balkonom zaščitno platno proti soncu, ki ga sicer na Holandskem ni mnogo, ker vse prerado dežuje. Platno je približno take oblike, kot ga imajo pri nas nad izložbami, le da ni ravno, ampak usločeno, kakor streha pri kaki stari kočiji. Okna so velika in stekla so od stropa do tal. Vsako okno ima seveda lične zavese, ki pa jih Holandci ne obesijo tako kot ljudje pri nas, da zakrivajo radovednim pogledom dostop v stanovanje, ampak tako, da se v stanovanje prav lepo vidi. Navadno ima tako veliko okno kuhinja ali dnevna soba in mimoidoči lahko prav mirno opazujejo kako Holandčeva žena kuha, prismoji mleko, previja otroka itd., itd. Zavese se vidijo samo ob robu okna. Niti zvečer jih ne spuste. Holandci se malo zadržujejo na ulicah in v kavarnah. Večinoma so doma, posebno v večernih urah. Ko pride deveta ura, skoraj da ni človeka na ulici, in če se izgubiš, nimaš koga vprašati za pot. Ljudje so doma in skozi njihova velika okna jih spet lahko vidiš, kako igrajo karte, gledajo televizijo in podobno. Holandci nimajo lepega vedenja samo za na ulico, ampak tudi za dom, kajti imeli smo občutek, da se doma počutijo kakor na ulici in na ulici kakor doma.

Mito Trefalt

Ladja Bratstvo, s katero smo potovali od Reke do Antwerpna.

Točno trintrideset let je minilo, odkar se je pojavil prvi »VELIKI MERCEDES«, ki je pomenil višek avtomobilske tehnike leta 1930. Tudi letošnji zelo uspešno nadaljuje slavno tradicijo »velikih«. Do sedaj sta bila dva in v počastitev tretjega so se zbrali vsi trije na prijateljsko srečanje. V ta namen so pripeljali ostala dva iz Daimler-Benz muzeja za nekaj ur na sveži zrak.

Novi »veliki mercedes«

Cesarjeva lepa kočija

Za 10.000 holandskih goldinarjev je kupilo zastopstvo Daimler-Benz na Nizozemskem tisti »veliki mercedes«, v katerem se je vozil cesar Wilhelm II. Danes ima cesarjev »veliki mercedes« svoje mesto v muzeju in kljub tolikim letom imajo njegovi kromani deli poln lesk.

Cesar Wilhelm je bil navdušen pristaš avtomobilov Daimler-Benz. Že ob prehodu v dvajseto stoletje je prvič sedel v daimler in se nad vožnjo tako navdušil, da je voznika pripravil do tega, da je popeljal s »fantastično« hitrostjo 60 kilometrov na uro, kar je bil za tedaj izreden dosežek. V tem cesarskem avtomobilu je mogoče videti tudi originalno komandno ploščo. Vozniku — njegovega cesarskemu veličanstvu so za osnovo vožnje služila posebna navodila, ko na primer: naprej, počasi, domov itd. Po neki vožnji je možem iz svojega spremstva dejal: »Gospodje, menim, da je to avto prihodnosti.«

V jeseni 1930 se je kot cesarsko vozilo pojavil na pariškem salonu »Veliki Mercedes«, ki je bil največji ponos

te razstave. Svetovni tisk ga je označil kot »nenavadni avto«. Izdelali so le 159 takih avtomobilov, saj je bila cena precej visoka.

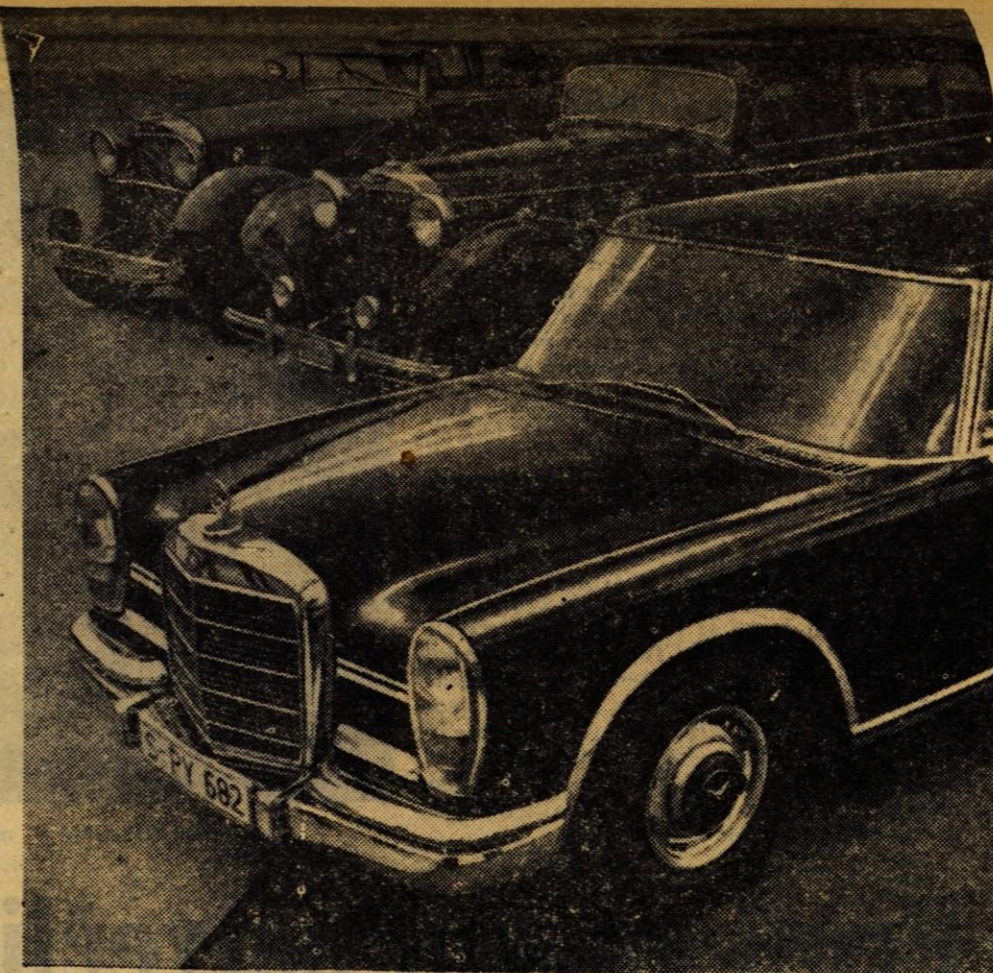
Za kralje in diktatorje

V letu 1937 se je pojavil drugi klasični »veliki mercedes«. Od njegovih predhodnikov ga ni ločila le velika zmogljivost (230 KS), ampak predvsem velika udobnost. Prav to mu je zagotovilo posebno mesto. Največja možna hitrost je bila 170 kilometrov na uro. Na seznamu so bili monarhi z Japonske, Švedske, Siama, Albanije in Bolgarije in imena kot Hindenburg, Hitler, Horthy, Stalin, Mussolini, Franco in Salazar.

Tudi »veliki mercedes« 1963 tako kot njegovi predhodniki ne bo nikoli množično vozilo. Prav gotovo pa bo pripomogel, da si nemška avtomobilska industrija pridobi nekoliko izgubljenega sijaja.

Kakšen je mercedes 1963?

Predvsem je mercedes 600 avto največjih dimenzij in bo imenovan vedno v družbi

Resnično majhen je videti MERCEDES 1900 poleg svojih bratov. Največja je pullman-limuzina, ki ima na vsaki strani po eno okno več kakor MERCEDES 600, ki ga vidimo v sredini.

Rolls Royca in Cadillaca. Kakor cestni parnik je njegova »daljša« izvedba 600 pullman, ki potrebuje za svoje 624 cm dolgo telo poseben parkirni prostor.

Celotno vozilo ima celo vrsto tehničnih izboljšav, predvsem pa je cela vrsta operacij popolnoma avtomatiziranih. Ko se človek usede v vozilo, se sedež avtomatično naravnava v najboljši položaj, okna se odpirajo in zapirajo s pritiskom na gumb, ročne zavore pri pritisku na plin avtomatično popustijo, obenem pa se ob dodajanju plina avtomatično vključujejo štiri prestave, avtomatično se uravnava temperatura v vozilu. Skratka, vse, kar je mogoče, je avtomatizirano, kajti konstruktorji so imeli pri tem proste roke in ni jih utesnjevala vnaprej skalkulirana cena.

Mercedes 600 je dolg 554 centimetrov, širok 195 in visok 151 cm ter lahko sprejme pet do šest potnikov, ki pa se vse drugače vozijo, kakor pa v našem »fičku«. V izvedbi pullman-limuzina, ki je za 9 cm daljša od cadillaca, se lahko pelje 7 do 8 ljudi.

Motor ima osem valjev s skupno prostornino 6329 ccm in močjo 300 KS. Hitrost 100 kilometrov na uro doseže v ,96 sec., največja možna hitrost pa je prek 200 kilometrov na uro. Dvokrožni zavorni sistem (kolutne zavore) omogoča popolno zanesljivost pri zaviranju.

Mercedes : Rolls Royce : Cadillac

Take primerjave se vedno pojavijo pri hudi konkurenci in po vsej verjetnosti je tovarna Daimler-Benz želela stopiti na najvišjo stopnico. Kar se tiče tehničnih fines, lepe oblike in večjih zmogljivosti pri hitrosti, je mercede-

des 600 presegel svoja tekmeča, vprašanje pa je utrjeni položaj, ki ga oba »velikana« zavzemata na tem področju.

Cena za mercedesa 600 znaša 49.000 DM, za limuzino pa bo treba odšteti kar 56.000 DM. Če to izmenjamo v drobni, dobimo po evropskih merilih deset avtomobilov srednjega razreda n. pr. taunus 12 M za eno limuzino 600 pullman.

ZANIMIVOSTI

Nova elektronska ročna ura

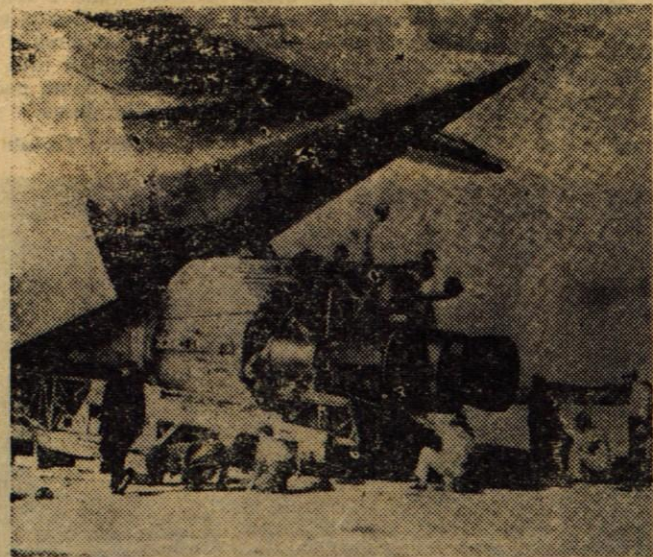
V ANGLESKIH PRODAJALNAH UR se bo kmalu pojavila v prodaji elektronska ročna ura, za katero proizvajalci trdijo, da je točna 99,997 odstotkov. Ura ima samo 12 gibljivih delov, energijo pa črpa iz baterije, s katero so se pet let ukvarjali švicarski in ameriški strokovnjaki. Namesto tradicionalnega tik-tak se komaj sliši rahlo brnenje.

Take ure so nosili ameriški kozmonavti, piloti letal »X-15« in svetovni rekorder z dirkalnimi avtomobili Clark. Do sedaj je že prodano 100.000 primerov teh ur, ki bodo razstavljene na mednarodni razstavi ur in nakita v Londonu.

Iz morja sladka voda

PRIDOBIVANJE SLADKE VODE iz morja s pomočjo atomskega reaktorja je na dnevnem redu konference strokovnjakov za atomsko energijo, ki so se te dni zbrali na Dunaju, središču mednarodne agencije za atomsko energijo. To je že druga mednarodna konferenca, ki obravnava ta problem.

Predvsem se ukvarjajo strokovnjaki z vprašanjem, kakš naj mednarodna agencija za atomsko energijo pomaga tistim deželam, ki so v razvoju in ki jim pomanjkanje vode pomeni bistven problem. Pri obravnavi so prišli do enotnega zaključka, da bi atomski reaktorji lahko dajali paro, ki je potrebna pri destilaciji morske vode. Obenem pa bi se energija lahko uporabila za pridobivanje električne energije.

Na postaji pomorskega letalstva Miramar v Kaliforniji nakladajo podnožje rakete Atlas v tovorno letalo tipa »Daglas«, ki ga bo preneslo v Cape Canaveral v Floridi, kjer izstreljujejo satelite.

MAJHNE NAPAKE- VEČJE SKRBI

Vsaka žena, pa naj bo še tako zaposlena, verjetno vsaj včasih pomisli kakšna je. Kakšna se morda vpraša, če se prav neguje, druga pa se zopet boji starosti. Prav gotovo nega in redno življenje res pripomoreta k lepšemu videzu, čeprav čudežev ne smemo pričakovati. Oglejmo si naslednja vprašanja in se skušajmo vsaj nekaterim prilagoditi.

● Ali si umivate vsak večer temeljito obraz?

Če pridete še tako utrujeni domov, se nikdar ne vležite, ne da bi si kožo temeljito očistili. Najprej z mlačno vodo, nato naj tiste, ki imajo suho kožo sežejo po čistilnem obraznem mleku, tiste z mastno kožo pa po čistilni vodi.

● Si umivate obraz z vročo vodo?

Če se, to navado kar hitro opustite. Pore se bodo sicer razširile in koža se bo preveč izsušila.

● Si naterete po umivanju kremo?

Na to ne smemo pozabiti in predvsem gospodinje, ki

imajo dosti opravka z vodo, naj si po delu dobro umijejo roke in jih namažejo s hranljivo kremo.

● Sedite vedno s prekrizanimi nogami?

Taka navada ni niti lepa niti zdrava. Zakaj? Krvni obtok je s tem oviran in ni čudno, da se prično na stegnih pojavljati majhne vijoličaste krvne žilice.

● In topiranje las?

Vsakdanje topiranje lasem škoduje, celo pa še, če si jih pred spanjem temeljito razčesamo.

● Spite zadosti?

Spati moramo vsaj osem ur in zdravniki so mnenja, da ženska potrebuje še celo več spanja.

Plodovi kot zdravilna sredstva

OREHOVI LISTI in zelene lupine se dosti uporabljajo v zdravilstvu. Vsebujejo črnolesovine, eterična olja, škrob, deteljno, limonino in jabolčno kislino, vezano na kalcij, kalij in železo. Zrela jedra so odlična hrana z mnogo oljne masčobe. Liste in lupine, posušene na topli peči, uporabljamo za obkladke, dodatke h kopelimi, za izpiranje in umivanje, v majhnih količinah tudi za čaj pri slabi prebavi. Znano je orehovo olje za utrjevanje kože. Lupine in liste uporabljajo tudi za razna barvila.

PAPRIKA vsebuje mnogo vitamina C, ki je odlično zdravilo in krepi pri mnogih boleznih. Če ni preostala, je zelenjavna hrana, ki vzbuja tek, pospešuje prebavo in izločanje žolča. Sesečljano ostro papriko lahko polagamo tudi kot obkladke na kožo, kakor hren pri raznih revmatičnih trganjih, saj pridobivajo iz paprike posebno dražilo za natiranje kože pri trganju.

PARADIŽNIK je odlično in zdravo poživilo. Vsebuje dosti vitamina C, jabolčne kis-

line in drugih kislin. V zimskih mesecih nam vzbuja tek in pospešuje prebavo paradižnikova mezga, ki ne bi smela manjkati v nobenem gospodinjstvu.

Korenje, redkev, peso in repo pa tudi kolerabice ohranimo sveže, če jih zakopljeemo v mivko ali droban pesek.

Pozimi bomo posebno pogrešale peteršilj, zeleno in drobnjak. Peteršiljeve koreninice posadimo v zabojčke s prstjo, in sicer takole: v plast zemlje posadimo koreninice, nanjo zopet nekoliko zemlje in nato zopet koreninice itd. Napolnjen zabojček pustimo do ostrejšega mraza na prostem. Nato ga prenesemo v svetel in zračen prostor. Enako lahko uzimimo

Potovalni tvid kostim ima le nakazan pas, rokava so vstavljena, dopolnjuje ga pa krznen ovrtnik in čepica.

Uzumljena zelenjava

Jesen je tu in že moramo misliti na bližajočo se zimo, da se bomo založili s potrebnim zelenjavo in sadjem. Korenje, redkev, peso in repo pa tudi kolerabice ohranimo sveže, če jih zakopljeemo v mivko ali droban pesek.

Kdor nima primerne kleti za uzimovanje zelenjave, naj izkoplje ob severni strani, kjer se mráz in toplota ne menjavata preveč, do dva

metra širok in približno meter globok in poljubno dolg jarek. Na steno in na nasip naj nasloni močne late, nanje pa položi deske za streho, na katero naj v mrazu nameče listja in po potrebi še nekoliko prsti. Konec uzimišča naj zadela s prstjo, vhod pa z deskami, s steljo ali s slamom.

Osvežilna kopel

KOPEL je zelo osvežilna, če ji dodamo malo smrekove vode. Smrekove vejice naj vro nekaj minut v pol do 2 l vode.

NA KOŽO zelo ugodno de-

Recepti

Priželjce, ocvrt

1/2 kg priželjca, sol, poper, 10 dkg ostre moke, 2 jajci, 20 dkg olja ali masti, limona. Blanširani priželjci zrežemo na rezine, solimo, popopravimo in paniramo v moki in stepenih jajcih, ki smo jim dodali drobno zrezano kuhano gnjat in dobro odcejen grah. Pri paniranju pazimo, da ostane na priželju vedno nekaj gnjati in graha. Ocvremo v vroči masčobi. Zraven ponudimo krhelj limone in pečen ali ocvrt krompir.

Paradižnikova solata z jajci in krompirjem

5 paradižnikov, 2 kuhana krompirja, 2 trdo kuhani jajci, 2 žlici majoneze ali 2 žlici olja, kis in sol po okusu, šop drobnjaka.

Paradižnike, krompir in jajci narežemo na rezine. Ostalo posebej zmešamo s skledici in prelijemo po rezinah. Narahlo premešamo in potresemo s sesekljanim drobnjakom.

Dušen paradižnik

Olupljene, iztrebljene in na rezine narezane paradižnike praži na masti, v kateri pražila sesekljane čebule tako dolgo, da se posuši sok. Paradižniki morajo ostati sočni. Soli in popopravi jih in vlij nanje 1 — 3 jajca ter ne mešaj več, pač pa pokrij za tako dolgo, da beljak zakrckne. Nato serviraj.

Orehovi kolački

30 dkg moke, 23 dkg presnega masla, 20 dkg sladkorja, malo cimeta, limonine lupine in 28 dkg drobno zrezanih orehov dobro sesekljaj in z valjarjem zdrobi. Prideni 4 rumenjake in žlico ruma, naredi urno testo, ki naj počiva četrt ure. Za pol prsta debelo razvaljano testo razreži, nato z majhnim krapovim obodcem zloži na pločevino, položi na vsakega drugega 1/2 orehovega jedra, pomaži z beljakom in speci v precej vroči pečici. Pečene poberi na krožnik, namaži prazne z marmelado in jih z orehovimi pokrij.

(Nadaljevanje)

Na postaji so plezavke tako rekoč položile poslednji rok nase. Namazale so si usta daleč prek roba z belim mazilom in so nato nudile s svojimi črnimi očali in gorjanskimi klobuki pretresljivo čarovniški pogled.

V tem ko je kipel Mont Blanc pod modro nebo ravnokar še kristalno čist, je njegov pogled nena doma postal mrk, nato si je ovil glavo z oblaki. Nič ne rečem, da bi to ne bilo čisto slučajno, kljub temu sem pa le osupnil. Da se ni nameraval odreči damam, kali?

Naskočile so orjaka

V dolgi vrsti so torej gornice naskočile orjaka. Danes so nameravale prečkati ledenik, nato na poti v koči Grands Mulets nekoliko podremati in ob dveh zjutraj odriniti proti

je padal in padal in padal. Potem sem pogledal za spremembo še navzgor in pogled mi je obstal na vrvi, na kateri smo viseli. Hel Samo in razen tega je bilo po mojem mnenju nemogoče, da bi bila pri svoji dolžini treh ki-

Se manj bi pomagale pike, ki sem jih pogoltnil. Hude depresije so se zgrnile nad menoj.

Prekipevajoče razposajena pa je bila zato francoska družba, ki je visela z menoj. Pogoltniti je morala nekaj mnogo bolj izdatnega. Neslane šale so kar prehitale druga drugo. »Glejte,« je dejal nekdo, »nasproti nam prihaja kabina na isti vrvi!« Najmanj dva in pol centa težak dedec je nato trdil, da se spodnji del kabine v primeru nesreče da odpreti. Med gromozanskim smehom je nato z vso težo skakal po tleh. Ob misli, da bi se utegnila kabina izprazniti navzdol, mi je ledenela kri po žilah.

Ko smo prišli na vrh, sem si želel samo nečesa: brž spet dol.

V isti kabini, samo z novimi gosti, sem se peljal navzdol. Družba je bila druga,

da illo je v curkih. Oblaki so nazaj v koč in ko bi se ne-ki sem visel globoko v dolino, gore pa so bile zavite v temne megle. Vse to je kazalo, da na Mont Blancu sneži. Kaj se zdaj pač dogaja tam gori, kjer so pogumne ženske naskočile štiritisočak, medtem ko se njihove tovarišice po spodu tam doli v dolini zadovoljujejo že s sfočakom? Ali bo gora vrnila ženske, vse in zdrave? Vrnili jih je.

Ko sem se popoldne še enkrat povpel 2317 m visoko, da bi se ogledal za naskakovavkami vrhov, so mi že prišle nasproti. Zdrave, toda depimirane. Prva Italijanka, ki sem jo povprašal po njenih občutkih, mi je zabrusila obraz masno kletvico na moške v splošnem in na gorske vodnike posebej. Francozinja pa je na moje vprašanje odgovorila z dvožložnim izrazom hudega razočaranja, ki sem ga omenil v začetku poročila.

S pametnimi razlogi sem poskušal potolažiti razjarjene planinke: »Najlepše pri alpinizmu je vendar veselje za

gore. Nekaj metrov više ali niže, to je pri tem vendar vseeno. Doživele ste nekaj vzvišenega in ste skoro dosegle vrh najvišje gore v Evropi.«

Pa sem slabo naletel. »Govno smo dosegle,« je pihala dama iz Trienta. »Tako bi lahko ostale tudi doma. Kaj pa koristi gora, če nisi prišel na vrh! In jaz bi tako nujno potrebovala štiritisočak! Dama je, kot se je izkazalo zbirala vrhove. Imela je že stodva tritisočake, pa samo šele tri štiritisočake.

Veliko slavje, ki ga po starem običaju praznujejo vsi

Bridko razočaranje

Eden gorskih vodnikov je potem povedal, kako je bilo tam zgoraj. Strašno je moralo biti. Šeststo metrov pod vrhom so gorski vodniki zaradi snežnega viharja hoteli odnehati. Ženske, oslepele od snega in častihlepija, pa so hotele strnjeno juršati naprej. In bi bile šle, če bi bile poznale pot, pa je na srečo niso. V divjem snežnem meteuju je prišlo do ogorčenih razprav. Francoski vodniki so hoteli

gore. Nekaj metrov više ali niže, to je pri tem vendar vseeno. Doživele ste nekaj vzvišenega in ste skoro dosegle vrh najvišje gore v Evropi.«

Pa sem slabo naletel. »Govno smo dosegle,« je pihala dama iz Trienta. »Tako bi lahko ostale tudi doma. Kaj pa koristi gora, če nisi prišel na vrh! In jaz bi tako nujno potrebovala štiritisočak! Dama je, kot se je izkazalo zbirala vrhove. Imela je že stodva tritisočake, pa samo šele tri štiritisočake.

Veliko slavje, ki ga po starem običaju praznujejo vsi

Mont Blanc — najvišji vrh Evrope (4810 m). Prvikrat so ga osvojili leta 1786

tisti, ki se vznejo z vrha. Vsi moji napor, da bi potolažil nesrečnice, so bili zaman. Ker nisem mogel več njih šeststo metrov. Tako gledati take žalosti tolikih žensk, sem se raje odpeljal.

Padalo se ni odprlo

Pred dvema letoma se je ponesrečil Guy Masléne — človek ptica, pred tremi tedni pa je izgubil mlado življenje — pred očmi matere in očeta, žene in prijateljev — še njegov mlajši brat Gérard.

Povsod, kamor se ozreš, vidiš fotografije človeka — ptice, ki kakor netopir visi v zraku. To so slike bratov Guya in Gérarda Masléne.

Sožalja sprejemajo v sobi, ki je opredeljena s črno zaveso; na eni strani ponos, na drugi — žalost. Mlada Gérardova vdova s prijateljicami; oče — iz oči mu govori globoka žalost; stara mati, ki nekaj sitnari in ne more razumeti, zakaj jim je bilo potrebno takih — herojev. Manjka samo mati. Nje ni. Uspavali so jo in sladko sanja o sinovih. Življenje je postalo pretežno...

Mislili so vedno samo na to, pripoveduje oče. »Poglejte teraso! Ze kot fantki so skakali z nje. Padalo je bilo dežnik...«

Oče je nervozen. Veliko je že pretrepl; sedaj je izgubil še zadnje — drugega sina. »Moja fanta nista bila samo brata, bila sta velika prijatelja.«

Oče je utihnil. Sliši se ječanje mlade Odette. »Nikdar jim nisem dajal poguma. Opozarjal sem jih na nevarnosti. Toda vedno sem moral popustiti... Nekega dne je prišel k meni

Gérarde, ne, bil je Guy, in dejal, da bo šel k letavcem. Mojih prošelj ni poslušal. Kmalu zatem se je odločil še Gérard. Kar je naredil eden, je moral še drugi...«

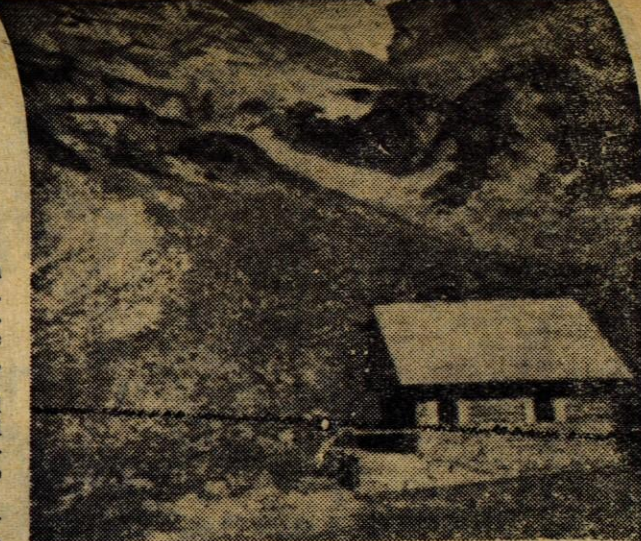
»Bal sem se zanju. Poznal sem ljudi, poznal sem tudi otroka. Ljudi ne bosta hotelo razočarati. Ljudje pa so hoteli vedno več.«

Da, gledavci! Morje vznemirjenih oči se je uprlo proti nebu. Vreme je slabo, oblaki, nevarnost... Toda človek — ptica mora skakati. »Ko se je pred dvema letoma ubil Guy, mi je Gérard obljubil, da ne bo več skakal. Toda obljubo je moral prelomiti, ker sta z Guyem sklenila, da bo drugi nadaljeval delo, če se kdo ponesreči.«

V Doncourtu se je 4. junija 1961 ponesrečil Guy Masléne. Na ročico je pritisnil šele sto metrov nad zemljo. Bilo je preniško. Padalo ni zdržalo. Enako se je zgodilo tudi z Gérardom dve leti pozneje.

Ljudje — ptice so umirali: za Icarom — 1837 — Bécing — 1854 —, nato Leture — 1854 —, Grouf — 1874 —, Réchel — 1912 —, Cienne Sonne — 1937 —, Boienne — 1937 —, Valentin — 1953 — in brata Masléne.

In vse zaradi tega, ker so ljudje hoteli videti nekaj posebnega.

Vodnikova koča na Velem polju, tako kot so jo zgradili leta 1895

Vodnikova koča

Prelepa je gorska kotlina pod mogočnimi vrhovi Triglava, Vršaca, Rjavine, Mišelj vrha in Kanjavca. Kamorkoli se ozreš, povsod drugačna slika in povsod občutis tisto lepoto in mogočnost, ki ti jo lahko vzbudijo le gore.

Ze dolgo ljudje občudujejo lepote gora in predvsem Velega polja in okolice. Leta 1775 se je v tej dolini ustavil tudi Valentin Vodnik. Čez sto let so postavili na Velem polju kočo, ki je dobila ime po njem. Bila je majhna in skromna. Ustanovili so tudi planinsko društvo, ki se je imenovalo PIPARJE. Temelji našemu planinstvu so bili položeni. Vedno več je bilo ljudi, ki so planinirali. Koča na Velem polju je postala premajhna. Začeli so razmišljati o razširitvi. Da bi bil pristop do nje lažji, so že leta 1909 hoteli zgraditi cesto iz Bohinjske Bistrice mimo jezera skozi Staro Fužino in prek Hudičevega mostu v Voje in potem z zobato železnico na Velo polje. Toda načrta niso uresničili. Vodnikova koča je ostala še vedno predaleč za marsikaterega turista.

Prišla je I. svetovna vojna. Za planinarjenje ni bilo časa. Tudi o koči niso več toliko govorili. Med drugo svetovno vojno je bila koča požgana. Po vojni so jo obnovili. Sedaj pa je zopet v središču razprav. Na Velem polju, tam kjer so pričeli naši dedje s planinstvom, naj bi bilo največje zimsko turistično središče.

Kako so ženske „naskakovale“ Mont Blanc

vrhu. Kdove kaj hudega se ni moglo zgoditi, dve Italijanki sta namreč nosili s seboj v nahrbtniku oba milanska mestna svetnika, vsak je tehtal 3 kg. Ena izmed Francozinj pa si je zaradi varnosti privezala na cepin Teddy — medvedka kot talisman.

Da bi laže opazoval tistih 100 črnih pikic, ko bodo prečkale ledenik, sem sedel v gondolo žičnice na 3542 m visoki Aiguille de Midi. Kabina visi na jekleni vrvi, ki se razpenja, brez vsakršne opore, več kot tri kilometre daleč nad strahotnimi prepadi. Mrzel pot mi je oblił čelo, ko nisem pogledal navzdol. Pogled

lometrov iz enega samega kosa. Nekje so torej morala biti zvarjena mesta.

Žičnica in šale

Na dolinski postaji nabita in od »Ch. de Gaulle, Président de la République« podpisana odločba o varnosti žičnic me ni mogla pomiriti. Generali si namreč varnost drugih razlagajo na čisto svojstven način. Tudi bronasta tablica z naslovom firme, ki je spletla vrv, mi ni ohladila glave. Če bi zdaj le v omoični višini nastal, recimo, kak povod za reklamacijo, bi ime »liferanta« nikakor ne pomagalo dosti...

Občutek sreče

Redkokdaj sem se počutil v hotelski postelji tako dobro kot tisti večer v Chamonixu. Tiho, toda brez pomilovanja sem mislil na dame visoko v gorah. Ob šestih sem se zbudil, ker se je odprlo dno kabine in sem z osem in osemdesetimi damami letel v prepad. Občutek sreče, ko sem se hip po padcu znašel v postelji, se ne da popisati. Zunaj je bilo že svetlo, to-

šale pa podobne kot prej. Majhna varianta: »Joj, vrv pa tako čudno poka!«

Naš roman

Sele ob koncu, ko je dosegel, kar je hotel, je za trenutek snel krinko; zleknil se je v stolu in belopolti obraz pa brezbarvne oči pod belimi trepalnicami so izdajali trd in zmagozladen obraz. Še nikdar nisem videl tako čudno in nesmiselno reč: obraz, ki se je sprostil tako, da je otrdel. Odkril je krinko, s katero se je zastiral, in zagledal sem železno ogrodje naprave, avtomata, v katerega sem vrgel penny, da se je sprožil. Se zarežal se ni. Le jekleno je strmel vame, medtem ko sem hlatal po nemarnem zavrtku življenja, ki ga je žvenketaje izpljunil za moj penny. Obliubiti sem moral, da bom postal gestapovski ovaduh. Poslali so me v ujetniško taborišče za častnike, od koder bi moral pošiljati obvestila. Tam sem se takoj povezal s polkovnikom Wilcoxom, ki je bil kot najstarejši po činu naš taboriščni vodja, in mu pojasnil svoj položaj. Ni bil posebno navdušen, toda v trenutnem položaju mi ni mogel odreči pomoči. Z majhnim krogom angleških in ameriških častnikov mi je dajal na pol verjetno gradivo, s katerim sem lahko slepil, da opravljam svojo nalogo. Tovarišem se je to zdelo slednjič tako smešno, da so dvakrat pripravili lažna pobega,

ki sem ju moral 'izdati'. Vsekakor pa ne bi odnesel zdrave glave, če bi vojna še dolgo trajala. Po vrnitvi v domovino je polkovnik Wilcox odšel z menoj na poveljstvo, da bi me rehabilitiral. Moj predstojnik, major Roberts, se mu je zahvalil za pojasnila. Ko sem hotel oditi skupaj z Wilcoxom, me je poprosil, naj za trenutek počakam. »O'Malley,« je rekel, ko so se vrata za Wilcoxom zaprla, »še nekaj je, kar bi morda lahko pojasnil.«

Dejal sem »Prosim, sir?« in ga radovedno pogledal, čeravno sem dobro vedel, kaj bo sledilo.

»Oddajnik, kamor bi se morali napotiti, ko bi bili opravili svoje poizvedbe...« Še zdaj vidim majorja Roberta, kako je jekleno siv in hladen sedel pred menoj, utihnil, odložil pipo in slednjič nadaljeval: »Ta oddajnik je utihnil feđen dni zatem, ko ste odskočili. Moškega, ki je oddajal, so Nemci ustrelili 12. maja. Teden dni zatem, ko ste odskočili. Imate kakršnokoli pripombo?«

Se prav dobro se spominjam, da me Roberts ni pogledal, ko je zastavil to vprašanje. Vedel sem, da bi bilo odveč pripovedovati, kaj sem doživel tistega dne, ko sem odskočil, o pogledu na mrtva ruska dekleta, o Knochenhauerjevi hiši, o kasnejšem mučenju in Kramarjevem obrazu, tem mehkoživem kosu življenja nad kanonom, ki sem mu zapadel, o vsem nepričakovanem, česar ni bilo v računu te naloge in kar sem vsrkal kakor pivnik, ker sem pač takšne čudi, da me sili v neznanje. Vnovič in poslednjič, Franziska: tega ne pripovedujem zato, da bi se opravičeval. Čeprav me morda poskušate razu-

meti, medtem ko bi pri Robertsu kaj podobnega sploh ne mogel pričakovati. Nasprotno, zrl je skozi okno, v modro večerno sivino londonske

ulice. Ni me pogledal, kajti to vprašanje je bilo zanj le nekaj vsakdanjega. Prav tako kot jaz je tudi on poznal pravi odgovor na svoje vprašanje. Toda prav tako dobro kot on sem poznal igralna pravila družbe, v kateri sva živela, pravila angleške družbe, po katerih ne bi bil spet deležen gentlemanske časti, četudi bi bil moj odgovor resničen. Po tej plati je bil major Roberts neprimerno šibkejši od inšpektorja Kramerja. Inšpektor Kramer mi je za penny obvestil lahko daroval življenje, medtem ko mi major Roberts za nobeno ceno ni mogel vrniti časti. Po rodu sem iz angloirske, torej katoliške družine, in zato vem, da se po zločinu lahko izpoveš in prejmeš odvezo. Lahko se izpoveš, kešaš, spokoriš in spet postaneš kristjan. Toda po takšni izdaji ne moreš ostati gentleman. Tu di smrt te ne reši tega prekletstva. Zato je bilo vseeno, kaj naj bi Robertsu odgovoril na vprašanje, in tako sem rekel: »Ne, sir, k temu nimam ničesar pripomniti.«

»Ze prav,« je rekel. »Tudi listine gestapa ne dajejo o tem nikakršnega pojasnila.« Ne da bi povzdignil ali utišal glas, je nadaljeval: »Jutri boste prejeli listine o odpustu. Lahko odidete.« Obsedel je, ko sem odhajal in ni več omenil mojega imena niti ni ponudil roke. Pol leta kasneje sem zapustil Anglijo in odlel nisem stopil na njena tla.

O'Malley je počasi pripovedoval svojo zgodbo, ne jecljaje, temveč počasi, večkrat z dolgimi premolki med stavki. Franziska ga je nekajkrat prekinila, na primer tedaj, ko je pripovedoval o materi. Vprašala ga je, kako ve, da je bila mati 'brezhibna'. »Kaj je storila,« je hotela vedeti,

»ko je opazila, da se ne zanimate za dekleta?« — »Kajpada tega sploh ni želela opaziti,« je odgovoril. »Moja mati sploh ni govorila o takšnih rečeh.« — »In temu pravite brezhibnost?« je odgovorila Franziska.

Slednjič je pustila, da je govoril, le poslušala je in sočasno strmela na pomorski zemljevid lagune. Izpila je whisky, znova ji je hotel naliti pa je kozarec zakrila z dlanjo. Popolnoma budna sem, tako budna sem bila redkokdaj, to je kava, pa tudi žganje me ohranja budno, krepke pijače me vselej ohranjajo budno, to je bila stara zgodba, zgodba o peščinah in plitvinah, o megli in noči, o skritih pomorskih znamenjih in pogašenih svetilnikih. Posadijo nas v ladje in nam dajo zemljevide, celo nekaj navigacije nas naučijo, toda potem sledi noč, pride megla, znamenja izginejo, ognji ugasnejo, in tako ostajamo sami v svetu prostranih peščin, plitvin in tokov, ki jih ne poznamo, polnih tujih imen. Svet je laguna. Dejal je, da se boji. In zato, ker se boji, mi je povedal to staro zgodbo.

»Čemu se bojite?« je vprašala. »Ta zgodba je že stara. Trinajst let. Vas preganja spomin na človeka, ki so ga ustrelili?«

Odkimal je. »Ne gre za to,« je rekel. »Na vesti ga imam.« Tu je premolknil. »To je vsakdanja resnica,« je rekel, »toda s slabostjo se pač ni mogoče sporazumeti.«

»Čemu torej ta strah, Patrick?« Zazrl se je vanjo. »Srečal sem inšpektorja Kramerja,« je rekel.

Franziska se je odmaknila od stene. Ni se zavrnila, temveč sklonila in napetem pričakovanju.

»Kje?« je vprašala. »Tukaj, v Benetkah?« Prikimal je.

»Patrick!« je rekla prav naglo, »pustite ga v miru. Saj ni vredno. In odtlej je minilo trinajst let!«

Prepadena je opazila, da je sploh ne poslušala. Odsotnih misli in skoraj srečen je strmel vanjo. Zaznala je, da se je spet prelevil v moškega, ki ga je zagledala v Pavoneju, zdaj ni bil več moški, ki ji je mahal z Rive degli Schiavoni, preprosto in brez lokavosti, z ljubeznivimi očmi, kot bi gledal otroke ali živali, spremenil se je, spet je bil mali hudobec, sivooki pritlikavec s pritajenim pogledom onkraj peklenske cinijeve smaltovine, z neugnanim pogledom, satanski angel, ki lahko v goršču zlobnega pogleda zmelje ves prostor. Skupaj sta v kletki, imenovani Benetke, on in veliki bell hudobnež, ki je bržkone albino, sodeč po opisu. To bo leden, zamolkel umor v temi.

Potem je spet zaslišala valove, ki so v mehkih, nežnih sunkih udarjali ob ladijski bok. V okroglem okencu zraven pomorskega zemljevida je zrak postal siv in malce kasneje se je v sivino z leve prikradla rdeča proga. Franziska je vstala. Nenadoma jo je zabeležilo. Pogledala je skozi okroglo šipo. Prikazala se je srebrno siva gladina, razgrnjena v dolge, zavešene proge.

»Dani se,« je rekla. Fabio Crepez, dopoldne »Le brez strahu, Crepez,« je dejal profesor Bertaldi, »nikar se ne bojte, danes vas ne nameravam vnovič nagovarjati k sodelovanju. Na obisk sem vas povabil le zato, ker sem vam hotel povedati, da ste imeli prav.«

Ringa, ringa raja na Jesenicah — Nad osnovno šolo imajo otroci prav lepo urejeno igrišče. Če ni prostora drugje, potem se zabavajo tako, kot kaže naša slika

Sončni most

Zvečer je morje utihnilo. Počasi se je sonce pomikalo po nebu, da bi se skrilo za horizontom, potem pa vrglo prek morja rumenkasto zelen most.

- Mama, pojdiva prek tega mostu. No, vidiš most prek morja? — je vprašal Vanja.
- Seveda, vidim.
- Potem pojdiva.
- No, prav.
- Stopiva!
- Ne, počakaj malo. Sedaj je treba pazljivo pogledati.
- Jaz vendar gledam.
- Še glej.
- In koliko časa bom moral še gledati?
- Še malo. No, poglej! Sonce se je s svojim koncem že dotaknilo morja.
- In kaj sedaj?
- Sedaj je treba hitro steči v hišo in zaspiti.
- Pa most? Saj si mi vendar obljubila, da pojdeva prek.
- Točno. Če nama uspe, da zaspiva, dokler ga sonce ne odnese, bova v snu prav gotovo hodila prek mostu.
- In kdaj bo sonce odneslo most?
- Takrat, ko se bo popolnoma skrilo v morje. Torej, teciva, da bova čimprej zaspala.
- Da, hitro — je soglašal Vanja.
- V snu je Vanja še vprašal:
- Mama, sonce še ni odneslo mostu, ali ne?
- Ne, ne. Uspela sva. Čimprej zaspaj.
- In Vanja je zaspal.

**mlada
rast**

Zgodba o pametnem zdravniku

Neki perzijski šah je bil tako debel in težak, da je to zelo škodovalo njegovemu zdravju. Okoli sebe je zbral vse znane zdravnike in zahteval, da ga pozdravijo. Toda nič ni pomagalo: karkoli so delali, šah nikakor ni shujšal.

Nekega dne je prišel k njemu zelo pameten zdravnik in mu rekel:

— Šah, jaz te bom pozdravil, toda prosim, daj mi tri dni časa, da razmislim, katero zdravilo naj pripravim.

Šah je pristal, in ko je preteklo tri dni, je zdravnik dejal:

— Šah, proučil sem tvojo usodo in zatrdno vem, da ti

Bil sem še majhen, ko mi je mati kupila velikega konja. Konj je bil rjave barve, imel je vajeti in leseno sedlo obloženo z blagom, rep pa je imel iz žime. Posebno rada sva ga z bratom vlekla za rep. Nekega dne sva se gugala sama. Brat je sedel na konju, jaz pa sem ga porival tako, da sem vlekel konja za rep. Nekaj časa sem vlekel, potem pa je nekaj počilo. Nisem se zmenil za to. Potegnil sem še močnejše. Rep se je odtrgal, padel sem vznak, z

repom v roki. Jokal sem, brat pa se mi je smejal.

Neko nedeljo sva z bratom sedela za pečjo, listala po knjigah in opazovala muco, kako se je igrala z volno. Začela sva se dolgočasiti in brat se domisli in pravi:

»Pojdiva se gugat!«

In res sva se šla. Usedla sva se na konja, porivala sva se z veliko silo in se naenkrat znašla na tleh. Dobila sva nekaj bušk.

Od tega dne dalje se nisva več gugala.

Franc Urbanšek,

6. b razr. osnovne šole

Zivi periskop

Na podmornicah in v vojaških rovih uporabljajo periskope. To so daljnogledi, s pomočjo katerih lahko opazuje okolico iz skritih mest. Mnogokrat se podmornica sploh ne dvigne, a njena posadka kljub temu opazuje okolico. To se zgodi, kadar pride na površje le njen periskop. Tudi v rovih ga uporabljajo.

Poleg periskopa, ki so ga napravili ljudje, je še mnogo starejši periskop, ki je na-

stal v prirodi. To je pravi zivi periskop.

Polži imajo na glavi dva majhna rožička — enega krajšega in drugega daljšega. Na daljšem so oči. In po svojem vedenju, prav tako po namenu, so taki rožički pravi periskopi.

Prav tem rožičkom se mora polž zahvaliti, da ima tako zelo širok vpogled po okolici. Če jih ne bi imel, bi se polž veliko težje znašel v prirodi.

— O, šah, — odgovori zdravnik. — Poslužil sem se male laži, da bi vas tako primoral, da shujšate. Prav nobenega koristnejšega zdravila nisem mogel najti.

Šah se mu je zahvalil in ga obdaroval z bogatimi darili.

Striček Stolp

Vsako jutro, ko se zbudim, se mi zdi, da se skloni k meni, se mi nasmehne in reče: »Dobro jutro, zaspalka!«

Da vam povem, o kom govorim! To je stolp — kranjski vodovodni stolp.

Tudi jaz mu vsak dan odzdravljam, ko grem mimo njega. Odkar so mu vzdali spominsko ploščo, se mi zdi kot stari dobri in hudomušni striček z velikanskimi brki. Svoje odlikovanje prav rad pokaže otrokom, saj se ti najraje igrajo z njim.

Naš striček stolp je star, zelo star in ve povedati veliko pripovedk, veliko zanimivih dogodivščin svojega mesta, nad katerimi je budno stražil mnogo let.

Čestokrat se zamisli in obuja spomine na lepe in tudi težke dogodke. Tedaj se spomni, da pod hišami ob njegovih »nogah« žive ljudje, ki imajo dobra in hrabra srca, in tedaj zraste še više in ponosno zre na sredo ob sotočju Save in Kokre, na hiše z dobrimi ljudmi — na svoj — Kranj.

Sanjalo se mi je, da sem rodila petorčke, mi je danes zjutraj dejala žena.

»Kakšno naključje« sem vzkliznil, meni pa se je sanjalo, da sem bil vojak petega bataljona, pete čete in imel sem sobo s številko

da pa mi napovedujejo srečo. Saj res, tudi beseda sreča ima pet črk.

Bila je nedelja in odšli smo na dirke. Naročili smo taksi, s seboj

čal sem šoferju 555 dinarjev in mimogrede opazil, da ima avto številko 5555.

Na dirkališču je bilo že vse živo. Šli smo do stavnice in stavili na konja s številko pet.

Tekmovanje se je pričelo. Spodbujali smo našega »nosilca sreče«. Konji so imeli pred seboj zadnji krog. Blii smo vznemirjeni in vsi smo vpili. Konji so pritekli na cilj. Nismo videli, kateri je bil prvi. Čakali smo. Kmalu se je po hipodromu razlegel glas o zmagovavcu.

KONJ, NA KATEREGA SMO STAVILI, JE BIL — PETI.

Srečna številka

55. Bil sem pet dni zaprt, ker sem na straži zaspal za pet minut.

Cudno, danes smo petega. Prišel sem razmišljati. Kaj neki pomenijo vse te petice. Domislil sem se; mor-

smo vzeli petletnega sina in povabili še sestro in njenega moža. Bilo nas je torej pet. Vsi smo mislili enako; številka pet nam bo prinesla srečo. Avto se je ustavil. Pla-

Korenine na vzhodu in zahodu

Znamenitega japonskega režiserja Akira Kurosawa, ki je na beneškem festivalu leta 1951 z »Rašomonom« odkril japonsko kinematografijo zahodnemu svetu, poznamo predvsem po tem njegovem filmu in po »Sedmih samurajih« in »Skriti trdnjavi«. V sezoni, ki se pravkar začne, se bomo spet dvakrat srečali z njim, namreč v njegovem samurajskem filmu »Yojimbo — Telesna straža« in pa v njegovem zanimivem prenosu Shakespearovih tragedij »Macbeth« — »Krvavi prestol« (v obeh igra glavno vlogo odlični Toširo Mifune). Zato in pa zaradi nekaterih zanimivih pogledov tega zelo cenjenega japonskega ustvarjavalca, ki šteje za enega največjih filmskih režiserjev našega časa, posredujemo v nekoliko strnjem obsegu njegov edini intervju za ameriški tisk.

Preprost človek

● Mnogo se je razpravljalo o vsebini vaših filmov, posebno tistih, ki so bili vaša izvirna zamisel. Revija »Time« je npr. šla celo tako da-

Film

leč, da je videla konflikt v filmu »Yojimbo« kot simbol sedanega spopada med Vzhodom in Zahodom... Ali nam lahko na kratko opišete svoje stališče do filmske vsebine: ali si v filmu zastavljate in skušate odgovoriti na kakšna temeljna filozofska vprašanja ali pa vam gre preprosto za pripovedovanje zgodb, ki so polne življenjske drame in strasti?

Na življenje gledam kot naraven, preprost človek in v filmu skušam preprosto položiti svoja čustva. Če se ozremo na različna obdobja v preteklosti Japonske — ali prav tako vsega sveta — vidimo, kako človek ves čas počenja iste stvari!

● Ker ne poznamo zgodnjih mojstrov japonskega filma, radi primerjamo vaš slog s starejšimi ameriški režiserji, kot so Ford, Hawks in Stevens. Ali poznate njihove filme in ali so kakorkoli vplivali na vas?

Johna Forda spoštujem že od vsega začetka. Ni mi treba poudarjati, da pozorno spremljam njegovo delo, in mislim, da je vplivalo name. Mogoče so tudi filmi Howarda Hawksa in Georgea Stevensa vplivali name, čeprav se tega ne zavedam. Ameriški filmi naše v vsakem pogledu prekašajo.

● Ali bi nam lahko zapuili svojih deset ali več najljubših ameriških režiserjev?

Če bi moral naštetih deset imen, bi bila ta verjetno skoraj povsem ista, kot bi jih izbral vsakdo drug. Če lahko

Intervju z japonskim režiserjem Akira Kurosawa

omenim samo tri imena, pa so to brez oklevanja John Ford, Frank Capra in William Wyler.

Sanje o junakih

● Pogoste so primerjave med vašim samurajskimi filmi, kot so »Sedem samurajev«, »Yojimbo«, »Sanjuro« itd., in ameriški westerni. Ali ste si od teh tudi res kaj izposodili ali se naučili?

Dobre westerne imajo nedvomno radi vsi ljudje, ne glede na narodnost. Ker je človek slabotno bitje, rad sanja o dobrih ljudeh in velikih junakih, ki so živeli v davnih časih. Westerni so že

Kurosawa je na Zahodu sicer znan predvsem po svojih filmih, s katerimi je posegel v japonsko zgodovino, kot so »Rašomon«, »Sedem samurajev«, »Skriti trdnjava« in »Yojimbo«, vendar pa je vrh svoje ustvarjalnosti doživel s sodobnim delom »Pijani angel«, ki ga Zahod še ni videl

dolgo vedno znova in znova snemali, ves ta čas so jih oblikovali, preoblikovali in izpopolnjevali in v tem procesu je nastajala neke vrste filmska »slovnica«. In jaz sem se učil iz te slovnice.

● Slišali smo, da name-ravate posneti western. Je to res? Če je, kakšen je vaš načrt?

Japonec sem. Ne verjamem, da bi mogel napraviti western.

● Ali bi nam lahko označili svoj slog? Kateri so filmski prijem, ki jih najpogosteje uporabljate in ki bi lahko sestavljali neki razpoznavni slog?

Nič ne bi moglo biti zame težjega, kot definirati lastni slog. Film preprosto napravim tako, kot bi rad, da bi bil ali kolikor najbolj je to v moji moči. Nikoli mi ni prišlo na misel, da bi definiral svoj slog. Če bi poskušali kaj takega, bi se ujel v lastne zanke.

Filmska igra in zvok

● Za trenutek bi se radi pomudili pri vašem delu z igravci. Igra vaših protagonistov je npr. zelo filmska. V »Yojimbu« Mifuneja dela njegov način hoje dvakrat večjega, kot v resnici je. Ali

je bila to vaša zasluga?

Mifunejev način hoje je njegova lastna zamisel. Da bi ga poudaril, pa sem skrbno izbral snemalne kote in plane.

● Mifunejeva hoja v »Yojimbu« se močno razlikuje od njegovih sunkovitih kretanj v »Sedmih samurajih«. Ali ste tem botrovali vi?

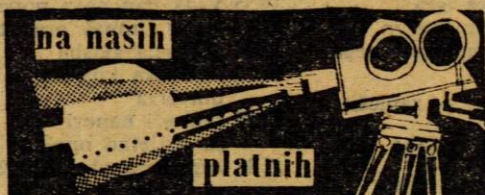
Mifunejeva igra v obeh filmih je plod njegovih igral-skih sposobnosti in nadarjenosti. Toda med »Sedmimi samuraji« in »Yojimbom« je bil razmak desetih let in v tem času sva verjetno oba, Mifune in jaz dozorela...

● Vaša uporaba gibanja množic v obeh teh filmih (kjer si sovražni vojski stojita nasproti) učinkuje skoraj kot ples. Ali je bila ta stilizacija namerna?

Niti v »Sedmih samurajih« niti v »Yojimbu« nisem skušal stilizirati gibanja množic. Mogoče je učinek glasbe napravil tak vtis? Seveda pa neki določen slog gibanja izvira iz urjenja v mečevanju tako samurajev kot razbojnikov. Mogoče je to tisto, kar je pritegnilo vašo pozornost.

● Naslednja značilna odlika vaših filmov se zdi, da je uporaba zvoka. Selestenje kimona gospodične Yamada v »Krvavem prestolu«, ko se približuje svojemu fevdalnemu gospodu, da bi ga umorila, je bilo na primer silno večje. Kakšno je vaše mnenje o spajanju slike in zvoka?

Vse od zmage zvočnega filma nad nemim se zdi, kot da je zvok preplaval sliko. Hkrati pa je poplava zvoka napravila sam zvok brez pomena. V filmu je treba tako s sliko kot z zvokom biti zelo previden. Po mojem mnenju je uspeh ali neuspeh filma odvisen od učinkovitosti kombinacije teh dveh činiteljev. Resnično filmski zvok ni niti samo spremljač (lahak in pojasnjuje) niti niso to naravni zvoki — ujeti med snemanjem. Z drugimi besedami: filmski zvok, katerega učinek ni učinka slike samo dodan, ampak zaradi katerega je učinek same slike dvakrat ali trikrat povečan...

»POSLEDNJI MRAK« ameriškega režiserja Roberta Aldricha je eden manj uspešnih westernov priljubljenega Kirka Douglasa, tokrat nevrotičnega morivca na begu v Mehiko pred svojim zasledovavcem Rockom Hudsonom z druge strani zakona. Med njima sta farmarka Dorothy Malone in njena petnajstletna hči Carol Lynley.

»ZGODILO SE JE V RIMU« italijanskega režiserja Maura Bologninija je zgodba o mlademu fantu, ki si v Rimu na vse načine prizadeva, da bi prišel do službe in denarja, s katerim bi preživel otroka in se poročil. Igrajo Jean Sorel, Lea Massari in Jeanne Valerie.

Iz filma »Zgodilo se je v Rimu«

RADIJSKI

SPORED

OD 5. OKTOBRA DO 11. OKTOBRA

Poročila poslušajte vsak dan ob 4.05., 5.05., 6., 7., 8., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23., in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30. uri. Ob nedeljah pa ob 6.05., 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30. uri.

SOBOTA

- 8.05 Poštarček v mladinski glasbeni redakciji
- 8.35 Malo instrumentov — veliko glasbe
- 8.55 Radijska šola za nižjo stopnjo
- 9.25 Slavnostni zvoki ob pričetku praznika
- 10.15 Rezervirano za prenos slavnostne seje skupščine SR Slovenije
- 12.05 Zabavna glasba
- 12.15 Kmetijski nasveti — Ing. Viktor Repanšek: Krompir za potrošnja in seme preko zime
- 12.25 Domači napevi za prijetno opoldne
- 13.30 Iz našega zabavnega arhiva
- 14.05 Jugoslovanski pevci v operah
- 14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
- 15.15 Zabavna glasba
- 15.35 Violončelist Pierre Fournier
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.00 Gremo v kino
- 17.50 Deset minut z orkestrom
- Renauld Binge
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Skladnice za kratek čas
- 18.45 Novo v znanosti
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 V narodnem tonu
- 20.20 Večni šaljivec
- 21.00 Za konec tedna ples
- 22.15 Oddaja za naše izseljence
- 23.05 Za ples in razvedrilo

DRUGI PROGRAM

- 19.05 Operne melodije
- 20.00 Glasba za sobotni večer
- 20.45 Zagrebški bienale 1963
- 22.15 Jazz na koncertnem odru

NEDELJA

- 6.30 Napotki za turiste
- 8.00 Mladinska radijska igra
- 8.40 Pevski pozdrav iz Zagreba
- 8.49 Iz partizanščine
- 9.05 Z jugoslovanskimi pevci, orkestri in ansambli
- 10.00 Se pomnite tovariši

- 10.30 Iz slovenske simfonične literature
- 11.00 Rezervirano za prenos s slavnostnega zborovanja — iz Kočevja
- 13.30 Za našo vas
- 14.00 Koncert pri vas doma
- 14.15 Danes popoldne
- 16.00 Humoreska
- 17.30 Radijska igra
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Pod lipco zeleno...
- 20.40 Deset minut v tričetrtinskem taktu
- 20.50 Sportna poročila
- 21.00 Zbor v operi
- 22.15 Popevke in vedri ritmi
- 23.05 S plesno glasbo v novi teden

DRUGI PROGRAM

- 12.00 Nedeljski koncert ob dvanajstih
- 13.10 Za ljubitelje oper
- 14.00 Zabavna glasba na šestih strunah
- 14.20 V koračnem ritmu
- 14.30 Sodobni izvajavci
- 15.15 Med operetnimi napevi
- 19.05 V nedeljo zvečer
- 20.00 Sto let popevke
- 20.45 Koncert za čelo in orkester
- 21.25 Vrtljak zabavnih melodij
- 22.15 Zvočni profil Nikolaja Jakovljeviča
- 22.55 Glasbena medigra

PONEDELJEK

- 8.05 Zbor Roger Wagner poje ameriške ljudske pesmi
- 8.30 Zabavajo vas orkester Helmut Woglinski in kvartet Arsena Dediča
- 8.55 Za mlade radovedneže
- 9.25 Ponedeljsko popoldne ob narodni pesmi
- 10.15 24 diatoničnih preludijev
- 10.35 Naš podlistek
- 10.55 Vsak dan nova popevka
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti!
- 12.05 Zabavna glasba
- 12.15 Kmetijski nasveti — Ing. Jelka Hočevar: Setev ozim in po škropljenju njiv
- 12.25 Domači napevi za prijetno opoldne
- 12.45 Poje Komorni zbor iz Maribora

- 13.30 Pol ure pred štirinajsto
- 14.05 Iz pravljice sveta Blaža Arnič
- 14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
- 15.15 Zabavna glasba
- 15.40 Literarni sprehod
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Glasbene uganke
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Pisana paleta
- 18.45 Na mednarodnih križpotjih
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Skupni program JRT
- 20.45 Kulturna kronika
- 22.15 Melodije v noči
- 22.50 Literarni nokturno
- 23.05 Ples do polnoči

DRUGI PROGRAM

- 19.05 S tujih opernih odrov
- 20.00 Igra vam Luis Armstrong
- 20.11 Tri predigre za gregorijanske napeve
- 20.45 Za mlado in staro
- 21.10 Your fix v kinoteki

TOREK

- 8.05 Scena iz opere »Ivan Šubić Zrinski«
- 8.35 Glasba ob delu
- 8.55 Radijska šola za srednjo stopnjo
- 9.25 Mojstri simfonije
- 10.15 Lepe melodije
- 10.35 Zborovske skladbe hrvaških avtorjev
- 10.55 Vsak dan nova popevka
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti!
- 12.05 Zabavna glasba
- 12.15 Kmetijski nasveti — Ing. Milena Lekšan: Gnojenje v sadovnjakih pred zimo
- 12.25 Domači napevi za prijetno opoldne
- 12.40 Arije iz Cavalerie rusticane
- 13.30 Za oddih in razvedrilo
- 14.05 Radijska šola za višjo stopnjo
- 14.35 Novosti iz naše fonoteke
- 15.15 Zabavna glasba
- 15.30 V torek nasvidenje
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Koncert po željah poslušavcev
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Planinska oddaja
- 18.45 S knjižnega trga
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Veliki zabavni orkestri
- 20.20 Radijska igra
- 21.16 Serenadni večer
- 22.15 Iz našega zabavnega arhiva
- 23.05 Če želite — zaplešite

DRUGI PROGRAM

- 19.05 Koncert za orgle in orkester
- 19.25 Ruleta za zabavo
- 20.00 Prizor na sodnji iz opere »Hlapec Jernej«
- 20.14 Igra ansambel Johnny Smith
- 20.45 Drugi klasični koncert
- 21.00 Plesne melodije
- 21.30 Mednarodna radijska in televizijska univerza
- 21.45 Jazz na koncertnem odru

SREDA

- 8.05 Opera in balet
- 8.55 Pisan svet pravljic in zgodb
- 9.25 Popevke v sredo popoldne
- 10.15 Tretji godalni kvartet
- 10.30 Človek in zdravje
- 10.40 Skoraj sami novi posnetki ansambla in pevcev Borisa Franka
- 10.55 Vsak dan nova popevka
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti!
- 12.05 Zabavna glasba
- 12.15 Kmetijski nasveti
- 12.25 Domači napevi za prijetno opoldne
- 12.45 Pesmi iz sončne Dalmacije
- 13.15 Obvestila in zabavna glasba
- 13.30 Iz oper starih mojstrov
- 14.05 Radijska šola za srednjo stopnjo
- 14.35 Petindvajset minut Chopina
- 15.15 Zabavna glasba
- 19.40 Amaterji pred našim mikrofonom
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Promenadni koncert in v svetu
- 18.10 Od skladatelja do skladatelja
- 18.45 Ljudski parlament
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Štirikrat petnajst
- 21.00 Glasbena medigra
- 21.05 Skupni program JRT
- 23.05 Iz danske sodobne glasbe
- 23.35 Želim vam lahko noč

DRUGI PROGRAM

- 19.05 Iz komornega opusa Daniela Svare
- 19.48 Mornarske pesmi
- 20.00 Izbrali smo za mlade poslušavce
- 20.45 Pristan — Jacques Ibert
- 21.00 Iz naše fonoteke

ČETATEK

- 8.05 Simfonični plesi in rapsodije
- 8.40 Portret v miniaturi
- 8.55 Radijska šola za višjo stopnjo
- 9.25 Iz oper Fridricha Smetane
- 10.15 Prokofjev in Stravinski
- 10.38 Pet minut za novo pesmico
- 10.55 Vsak dan nova popevka
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti!
- 12.05 Zabavna glasba
- 12.15 Radijska kmečka univerza
- 12.25 Domači napevi za prijetno opoldne
- 12.45 Jugoslovanske skladbe za godala
- 13.30 V paviljonu zabavne glasbe
- 14.05 IV. slika opere Rigoletto
- 14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
- 15.15 Zabavna glasba
- 15.35 Iz starejše češke koncertne literature
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Popoldan Brahmsove glasbe

18.00 Aktualnosti doma in v svetu

- 18.10 Turistična oddaja
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov
- 20.45 Lalčka glasba
- 21.00 Literarni večer
- 21.40 Pri skladatelju Ivu Petriču
- 22.15 Skupni program JRT
- 23.05 Ples na valu 327,1

DRUGI PROGRAM

- 19.05 Bastien in Bastionna — opera
- 19.49 Med velikimi zabavnimi orkestri
- 20.15 Simfonija v d
- 20.30 Opatija 1963
- 21.45 Petnajst minut s tremi violinisti

PETEK

- 8.05 Leonard Pannario igra Debussyja
- 8.30 Orkestra Percy Faith in Tony Osborne
- 8.55 Pionirski tednik
- 9.25 Petkov dopoldanski simfonični koncert
- 10.15 Pojo zabavni zbori
- 10.35 Naš podlistek
- 10.55 Vsak dan nova popevka
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti!
- 12.05 Zabavna glasba
- 12.15 Kmetijski nasveti
- 12.25 Domači napevi za prijetno opoldne
- 12.45 Slovenski okteti poje za odhodnico
- 13.30 Koračnica, mazurka in bolero
- 14.05 Radijska šola za nižjo stopnjo
- 14.35 Povej mi...
- 15.15 Napotki za turiste
- 15.20 Zabavna glasba
- 15.40 Med zborovskimi skladbami Josipa Kocijančiča in F. S. Vilharja
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Dragulji iz oper
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Zabavna ruleta
- 18.45 Iz naših kolektivov
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Poje Komorni zbor iz Celja
- 20.15 Tedenski zunanjepolitični pregled
- 20.30 Haydn — Mozart — Beethoven in naši izvajavci
- 21.00 Iz partitur ZORL-a
- 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih
- 22.15 Literarni nokturno
- 23.05 Simfonija št. 3

DRUGI PROGRAM

- 19.05 Serenada za godalni orkester
- 19.25 Med deli Johanna Sebastiana Bacha
- 19.55 Glasbena medigra
- 20.15 Glasbeni napevi
- 20.30 Opatija 1963
- 21.45 Plesi za godalni orkester

Kranj »CENTER«

5. oktobra slovenski film SAMORASTNIKI ob 18. uri, premiera amer. barv. filma POSLEDNI MRAK ob 22. uri
6. oktobra ameriški barvni CS film MLADA KRALJICA ob 14. uri, slovenski film SAMORASTNIKI ob 16., 18. in 20. uri
7. oktobra premiera ital. filma ZGODILO SE JE V RIMU ob 18. in 20. uri
8. oktobra ital. film ZGODILO SE JE V RIMU ob 18. in 20. uri
9. oktobra špansko franc. film PROTI JAMAJKI ob 18. in 20. uri
10. oktobra špansko franc. film PROTI JAMAJKI ob 18. in 20. uri
11. oktobra špansko franc. barv. film PROTI JAMAJKI ob 18. in 20. uri

Kranj »STORŽIČ«

5. oktobra amer. barv. film MLADA KRALJICA ob 16. in 18. uri, franc. ital. jug. barv. CS film AUSTERLITZ ob 20. uri, premiera špan. franc. barv. filma PROTI JAMAJKI ob 22.15 uri
6. oktobra jug. film mladinska matineja SFINGA ob 10. uri, franc. ital. jug. barv. CS film AUSTERLITZ ob 15.30, 17.45 in 20. uri
7. oktobra premiera ital. filma ZGODILO SE JE V RIMU ob 15. uri, premiera bolg. filma NOC PRED TRI-NAJSTIM ob 18. in 20. uri
8. oktobra ital. film ZGODILO SE JE V RIMU ob 16. uri, amer. barv. film POSLEDNI MRAK ob 18. in 20. uri
9. oktobra amer. barv. film POSLEDNI MRAK ob 16., 18. in 20. uri
10. oktobra amer. barvni film POSLEDNI MRAK ob 16., 18. in 20. uri
11. oktobra amer. barvni film POSLEDNI MRAK ob 16., 18. in 20. uri

Stražišče »SVOBODA«

5. oktobra slovenski film SAMORASTNIKI ob 20. uri
9. oktobra ital. film ZGODILO SE JE V RIMU ob 19. uri

Cerklje »KRAVEČ«

5. oktobra amer. barv. film CRNI NAREDNIK ob 19.30
6. oktobra amer. barv. film CRNI NAREDNIK ob 16.30 in 19. uri

Naklo

6. oktobra špansko franc. barv. film PROTI JAMAJKI ob 16. in 19. uri

Jesenice »RADIO«

5. do 7. oktobra amer. barv. CS film NAPAD OB ZORI
8. do 9. oktobra angleški barv. CS film OBTOŽENI STE OSCAR WILDE
10. do 11. oktobra nemško jug. film TAJNE ORIENTA 1. DEL

Jesenice »PLAVZ«

5. do 6. oktobra angleški barvni CS film OBTOŽENI STE OSCAR WILDE
7. do 8. oktobra ameriški barvni film NAPAD OB ZORI
10. do 11. oktobra ruski film 49 DNI

Zirovnica

5. oktobra angleški barvni film 39. STOPNICA
6. oktobra ameriški film NORČIJE V OPERI
9. oktobra ameriški barvni CS film NAPAD OB ZORI

Dovje - Mojstrana

5. oktobra ameriški film NORČIJE V OPERI
6. oktobra angleški film 39. STOPNICA
10. oktobra amer. barv. CS film NAPAD OB ZORI

Koroška Bela

5. oktobra ruski film 49 DNI
6. oktobra špan. barv. film PRISEL JE ANGEL
7. oktobra angl. barv. CS film OBTOŽENI STE OSCAR WILDE

Kranjska gora

6. oktobra ruski film 49 DNI
10. oktobra angl. barv. CS film OBTOŽENI STE OSCAR WILDE
Kropa
5. oktobra francoski film FRANCOZINJA IN LJUBEZEN ob 20. uri

6. oktobra nem. film ES-

NAPURSKI TIGER 1. DEL ob 15. in 19.30

10. oktobra francoski film IGRE LJUBEZNI ob 19.30

Radovljica

5. oktobra angleški film NIKOLI NE POPUSCAJ ob 20. uri

5. oktobra španski barvni film PRODAJALKA VIJOLIC ob 18. uri

6. oktobra angleški film NIKOLI NE POPUSCAJ ob 18. uri

6. oktobra angl. barv. CS film MILIJONARKA ob 16. in 20. uri

6. oktobra španski barvni film PRODAJALKA VIJOLIC ob 14. in 10. uri

8. oktobra jugosl. film MOŽJE, DANES IN JUTRI ob 20. uri

9. oktobra jugosl. film MOŽJE, DANES IN JUTRI ob 18. in 20. uri

10. oktobra franc. jugoslovanski barvni CS film AUSTERLITZ ob 19.30

11. oktobra slovenski film TRIGLAVSKE STRMINE ob 20. uri

gledališče

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE V KRANJU

NEDELJA, 6. oktobra ob 16. uri Tirsonde Molina: DON GIL V ZELENIH HLAČAH, gostovanje v Zalogu pri Cerkljah

CETRTEK, 10. oktobra ob 16. uri za Iskro — Shakespeare: DVANAJSTA NOČ, ob 20. uri za red premierski — Shakespeare: DVANAJSTA NOČ — izvaja Mestno gledališče ljubljansko v okviru sodelovanja s Prešernovim gledališčem.

Športne prireditve

ROKOMET

V petem kolu republiške lige za moške bo na sporedu gorenjski derbi Tržič : Mladost. Tekma bo jutri ob 10. uri na igrišču v Tržiču.

V tretjem kolu ljubljanske conske lige bosta oba gorenjska predstavnik igrala doma, in sicer se bo Sava v Kranju pomerila s Crnom-ljem, Duple pa z moštvom Dobrega polja. Obe tekmi bosta jutri ob 10. uri.

V petem kolu gorenjske rokometne lige bodo na sporedu naslednja srečanja — Duple B : Selca ob 9. uri, Žabnica : Tržič B ob 9.30, Radovljica : Savica ob 10. uri, Križe : Cerklje ob 10. uri, Sava B : Mladost B ob 9. uri, medtem ko je Storžič prost. — V ženski konkuren-ciji bosta na sporedu nasled-nji tekmi — Tržič : Mladost B ob 9. uri ter Storžič : Duple ob 9. uri.

Danes ob 14. uri bo na no-vem kranjskem stadionu ro-kometni turnir za gorenjsko srednješolsko prvenstvo.

KOSARKA

Pritožba Triglava na regi-stracijo rezultata republiške košarkarske lige med Elek-tro in Triglavom je bila ugodno rešena, zato bo jutri ob 9.30 v Soštanju povratno srečanje. Če bo spet zmaga-la Elektra, potem bosta mo-rali obe moštvi zaradi enake-ga števila točk igrati tekmo za izpad iz lige, in sicer na nevtralnem terenu. V prime-ru, da bo jutri obe točki osvojil Triglav, bo iz I. lige izpadla Elektra.

Danes ob 19. uri bo na igrišču v Savskem logu pr-venstvena tekma zadnjega kola okrajne košarkarske li-ga za mladinke med Trigla-vom in Medvodami.

SMUČANJE

Naši najboljši smučarji se pod vodstvom zveznih trener-jev že vneto pripravljajo na smučarsko sezono in olimpijs-ke igre v Innsbrucku. Alpski smučarji že zaključujejo prvi del priprav na Kredarici, te-kači so bili te dni v šport-nem centru v Zaki, skakavci pa bodo v torek pričeli s tre-ningom na Pokljuki.

JUDO

Judo klub Triglav bo prire-dil tečaj v judu in jiu-jitsu za začetnike, ki ga bo vodil izkušen tekmovalcev Bavec. Tečaj se bo pričel v četrtek, 10. tega meseca, ob 18.30 v spodnji telovadnici kranjske gimnazije.

NOGOMET

V petem kolu gorenjske nogometne lige bodo na spo-redu naslednja prvenstvena srečanja — Svoboda : Škof-ja Loka ob 9.15 (ob 8.30 pionir-ji), Triglav B : Tržič v torek, Železniki : Tabor ob 15. uri, Lesce : Jesenice ob 15. uri, Mladost : Naklo ob 10. uri.

V okviru občinske pionir-ske lige bosta v Naklem tek-mi med Podbrezjami in Vi-sokim (ob 8. uri) ter Naklom in Preddvorom (ob 9. uri).

TELEVIZIJA

SOBOTA — 5. oktobra

RTV Beograd
18.00 Poročila
18.05 »Gledališče šest in pet« — oddaja za mladino
RTV Ljubljana
19.00 TV obzornik
19.20 Sprehod skozi čas
19.50 Kaj bo prihodnji teden na sporedu
JTV
20.00 TV dnevnik
RTV Beograd
20.30 Propagandna oddaja
20.45 Zabavna oddaja
RTV Ljubljana
21.45 Klatež — zgodba o kroničnih pijancih
22.16 Poročila

NEDELJA — 6. oktobra

RTV Beograd
10.00 Kmetijska oddaja
RTV Zagreb
10.30 »Čuda morja«
RTV Ljubljana
11.00 Svečana proslava
20. obletnice
Kočevskega zborna

RTV Beograd
14.15 Prenos športnega dogodka
RTV Ljubljana
18.00 Dysnejev svet
19.00 Dvajset let Kočevja
RTV Beograd
19.45 Avtocesta 1963
JTV
20.00 TV dnevnik
RTV Beograd
20.45 »Podmornica Orel« — poljski celovečerni film
22.15 Poročila

PONEDELJEK — 7. oktobra

RTV Ljubljana
10.40 Solska TV se predstavi
15.20 Ponovitev šolske ure
17.30 Angleščina na TV
RTV Zagreb
18.00 TV v šoli
RTV Ljubljana
18.30 Poročila
18.35 Peter — veliki izumitelj
19.00 TV obzornik
JTV
19.30 Tedenski športni pregled
JTV
20.00 TV dnevnik
RTV Zagreb
20.30 Ljudje in neljudje — TV drama

RTV Ljubljana
21.30 Mali koncert čelista
Eda Majarona
22.00 Poročila

TOREK — 8. oktobra

NI SPOREDA!

SREDA — 9. oktobra

RTV Ljubljana
17.30 Ruščina na TV
18.00 Poročila
18.05 »Mošnja zlatnikov za najlepšo igračko« — slikanica
RTV Ljubljana
18.20 Pionirski studio
19.00 TV obzornik
19.15 Dokumentarni film
19.30 Ekspedicija
JTV
20.00 TV dnevnik
Evrovizija
20.25 Prenos športnega dogodka
RTV Ljubljana
22.15 Poročila

CETRTEK — 10. oktobra

RTV Zagreb
10.00 TV v šoli
RTV Ljubljana
17.30 Angleščina na TV

RTV Beograd
18.00 Poročila
18.05 Slike sveta
RTV Ljubljana
18.30 Britanska enciklopedija
19.00 TV obzornik
19.30 Koncert Johnna Sebastiana za orglice
JTV
20.00 TV dnevnik
RTV Zagreb
20.30 Opatija 1963
RTV Ljubljana
21.45 Propagandna oddaja
22.00 Poročila

PETEK — 11. oktobra

RTV Ljubljana
17.30 Ruščina na TV
18.00 Poročila
18.05 Film
18.30 Popotni vtisi
19.00 TV obzornik
19.15 Dokumentarni film
RTV Zagreb
19.30 Naši glasbeni umetniki
JTV
20.00 TV dnevnik
RTV Zagreb
20.30 Opatija 1963
21.45 Propagandna oddaja
22.00 Poročila

Anekdote

Najuspešnejše zdravljenje

Angleški pesnik Oscar Wilde se je pogovarjal z mladim zdravnikom o pacientih.

»Pomisli,« je dejal, »zdravil sem zlomljeno nogo. Mesec dni kasneje je moj pacient postal prvak v maratonu.«

»Seveda, ko je videl račun,« je mirno dodal Wilde.

Stoj, general!

Ko so bili manevri, je hotel general Suvorov prek mosta. Stražar ga je ustavil in dejal: »Ne smete prek njega, ker je most porušen.«

General pogleda vojaka in se obrne k naredniku: »Kako si upate meni — generalu ovirati prehod!«

»Ne pritožujte se meni, ker sem padel pred tremi dnevi...«

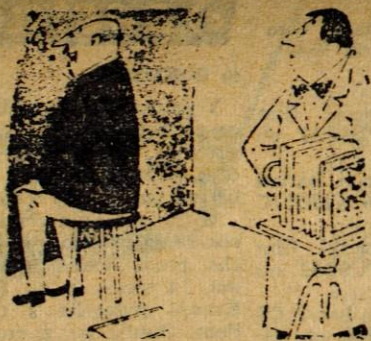
Nesreča

Neki tenor, ki je mislil, da je velik umetnik, si je med britjem naročil tudi manikiranje. Dekle, ki mu je manikiralo nohte, je bilo zelo ljubko. »Veliki« tenor ji je pričel dvoriti. Predlagal ji je, da bi šla z njim na koncert in potem v bar.

Toda mlada žena ni sprejela povabila in povedala, da je poročena.

»Nič hudega, zlažite se možu,« je dejal umetnik.

»To lahko storite kar vi sami, ker vas mož pravkar brije.«

Slikajte me takole, da bo žena vedela, da sem hud nanjo

PRESENEČENI RIBIC

Podaljšaj laks!

PODMORNICA

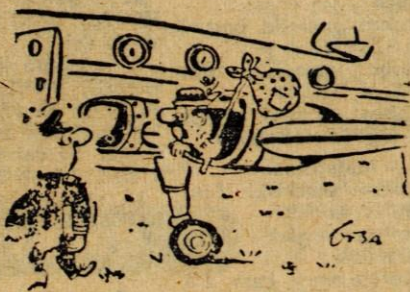

Potopi periskop! Pripravljen sem za plovbo.

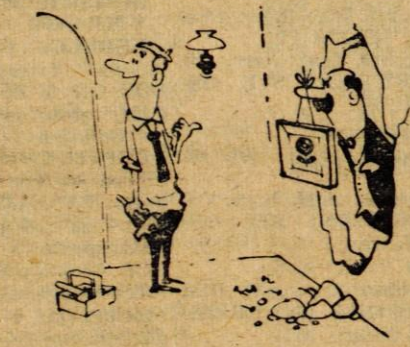
ZLOBNOST

Kaj praviš, ali mu bo dobra žena?

Ali je to avlon za New York?

— Žena pridi in občuduj — končno mi je uspelo pribiti sliko na zid.

HOROSKOP

Velja od 5. do 12. oktobra 1963

OVEN (21. 3.—20. 4.)
Samotarsko življenje ti žre živce, zato brž poišči veselo družbo. V zvezi z nekim osebnim problemom se lahko popolnoma zaneš na prijatelja. Ne precenjuj lastne odpornosti do jenske sapice. Star dolžnik te razveseli.

BIK (21. 4.—20. 5.)
Vedi, da je boljši vrabec na strehi, zato tvoje nezadovoljstvo nima nobene osnove. Negotovost ti omaja še tako dober namen — ne daj se preplašiti. Glede nežnih čustev: ali poznaš besedo optimizem.

DVOJKA (21. 5.—20. 6.)
Zaradi nenehne psihične napetosti si moraš čimprej privoščiti temeljit počitek. Obe ta se nekaj prijetnih presenečenj.

RAK (21. 6.—22. 7.)
Zadnjemu poznanstvu ne pripisuj nobenega pomena, vzemi ga za rezervo. Ugovornost, ki ti bo zaupana, prinese več dolžnosti kot pravic. Možnost družinskega nesporazuma zaradi številk.

LEV (23. 7.—22. 8.)
Tvegaj, toda previdno, da ne nasedeš. Uspeh je odvisen le od tebe, vendar preobčutljivost zna škodovati. Spora z drago osebo ne rešiš z molkom in užaljeno trmoglavostjo.

DEVICA (23. 8.—22. 9.)
Vsaka stvar zahteva svoj čas, zato se ne prenašli, da se kasneje ne kesaš. Ob koncu tedna te čaka majhna, toda prijetno presenečenje. Ne bodi v ljubezni malenkost.

TEHTNICA (23. 9.—22. 10.)
Nenadno pomoč doslej odmaknjenega prijatelja te gane. Malenkosti, ki se ti zde manj važne vseeno upoštevaj. Pazi na obnašanje: z grobstvo ne pokažeš svoje moči.

SKORPIJON (23. 10.—22. 11.)
Samo filozofiranje ti ne bo pomagalo, sklepaj raje logično. Posveti več časa ljubljeni osebi, saj je ta teden ugoden za ljubezen. Nedeljskega izleta zlepa ne pozabiš, namreč doživeti in srečanj.

STRELEC (23. 11.—22. 12.)
Skušaj se otresti povsem osebnega presojanja stvari, ki se tičejo tudi tebe, tako v poklicu kot v privatnem življenju. Upoštevaj nasvete prijateljev. Novi načrti dobe jasnejšo obliko.

KOZOROG (23. 12.—20. 1.)
V težavni situaciji ohrani mirno kri. Ne predajaj se mislim o svojih sposobnostih, raje jih praktično izkoristi. Upri se trenutkom malodušnosti in nezaupanja.

VODNAR (21. 1.—19. 2.)
Ob sicer mamljivih načrtih se ne prenašli, zato ne začetuj koristnih nasvetov svojih prijateljev. Pekla te bo vesel zaradi premajhnega vpisa posojila.

RIBI (20. 2.—20. 3.)
Le z dobro voljo in s previdnostjo v občejanju z ljudmi premagaš svoje težave. Ne prezri ugodnih pogojev pri doseganju svojih ciljev. Izkoristi konjunkturo.

No, ta je pa dobra; kot da šport in nogomet nimata ničesar skupnega. Največkrat drži zadnje. Nogometna tekma traja navadno za najbolj vnete privržence tri dni: sobota, nedelja, ponedeljek.

Namesto da bi šla v kino ali v gledališče ali na izlet, me gnjavaš z nogometom. Sita sem že tega. Kar sam poudi, bom pa doma. Če se taki pogovori večkrat pr- navljajo, lahko pride do...

Nenadoma vse utihne. Kaj pa zdaj? Domačim igralcem grozi gol. Srečno so se ga rešili. Sledijo vzdih olajšanja. Potem zopet prejšnji bučni ton.

Janezova žena ne razume ne gledavcev ne igralcev, zakaj se tako vneti. Prosi moža, da bi šla.

»Daj no mir. Zdaj ne grem nikamor. Ali ne vidiš, da bodo naši dobili?«

Žal, so to nedeljo dobili — gole.

SOBOTA

»Ti, kaj praviš, ali bodo jutri naši dobili?«

NEDELJA

Na stadionu je ljudi kot na tomboli. Toda vsi niso z veseljem tu. Janez je najbrž pripravil ženo, da

Šport in nogomet

»Jasno, da bodo. Saj je njihov nasprotnik na dnu tabele. Pa tudi zadnjikrat smo jih nabili. In še na nekaj si pozabil; igrajo na domačem igrišču, kar je zelo važno.«

Razpravljanju ni konca. Začne se lahko nekeje v podjetju in nadaljuje doma.

»Žena, jutri nameravam na tekmo, ali bi šla z menoj?«

»Samo nogomet ti roji po glavi.

je šla z njim. Žalostno opazuje igralce in gledavce. Tekmi ne sledi, ker navadno ne ve, zakaj gre. Tekma je v polnem teku. Gledavci se derejo, kot da bi šlo za življenje. Preklinjajo sodnika in igralce. Sodnik sem in tja oprezno pogleda na tribuno, da ne bi od kod kaj priletelo. Slišiš izraze, ki... »Ven z njim,« vpije nekdo in kaže na sodnika. Prijatelj ga komaj zadrži, da ne vdere na igrišče.

PONEDELJEK

»Ne gre mi v glavo, kako so mogli naši zgubiti. Bili so precej boljši. Ali si videl sodnika, kako je navijal za goste? Zaslužil je, da so ga po tekmi premlatili. In kako grobo so gosti igrali. Saj ne rečem, tudi od gostov so morali dva igralca odpeljati v bolnišnico, toda zaslužila sta.«

»Ali boš šel na naslednjo tekmo. Tokrat bodo gotovo dobili.«

Prišla bo spet sobota, nedelja in ponedeljek. Spet bo nekaj športa in veliko nogometa.